

1. Jede auto po silnici, za volantem žena mladá,
 na silnici tři mladíci, a jeden z nich ruku zvedá,
 zastavila, otevřela, naložila pasažéry,
 v lese dostal družnej hovor znenadání divný směry:
 "Vlivný máme rodiče a jsme vždycky nevinný,
 teď zrovna přišly na nás chtíče, žádněj strach,
 jsme kluci zkušený,
 tak deci rumu na ex, a najede se na sex,
 deci rumu na ex, a jde se na sex!"
2. Zastavit ji přinutili, k čemu má prej žena tělo,
 k obraně nezbyly síly, před očima se zatmělo,
 mozek ale bystrej zůstal a v hlavě se rodí plány,
 přijde chvíle, kdy i ona pobaví se s těmi pány.
 "Teda umíte to fakt jemně, jako lékařka to znám,
 musíte jít na chvílku ke mně, zařadíme prima flám,
 to nemáte páru, co všechno mám v báru,
 fakt nemáte páru, co já mám v báru."
3. Divili se ti frajeři, tohle vážně nečekali,
 zanedlouho už do dveří domku dívky vstupovali,
 "to bude noc jako řemen," slibovala hostitelka,
 "to jste ještě nezažili, potáhnem to do pondělka."
 Intimní osvětlení, cizokrajné viněty,
 na pány přišlo náhle spaní, vinu mají tablety,
 k pomstě už se chystá dívčí ruka jistá,
 k pomstě už se chystá ručka jistá.
4. Uchopila velký kleště, ty, co z býků dělaj' voly,
 zcvakla jednou, a pak ještě, v místech, kde to pány bolí,
 zašila a vyčistila, dokončila operaci,
 až se mladí páni vzbudí, bude asi po legraci,
 sice vlivný mají rodiče, hlasy však vysoký notně,
 sotva kdy přijdou na ně chtíče, mají to doživotně,
 u soudu bude tanec, v base má vše konec,
 u soudu bude tanec, v base je konec.

Balada aprílová

Ivo Jahelka

- C** **Dmi** **C** **G**
1. Poslechněte baladu o jedné akci zdárné,
C **F** **C** **Edim**
za niž chytli dva šoféři opatření kárné,
Dmi **Ami** **F** **G**
nejsem žádný mravokárce, ale, můj ty smutku,
C **Bb** **F** **C** **G** **C**
G
posuďte, zač chleboďárce uložil jim důtku, uložil jim důtku.
2. Míša s Ríšou jezdili na autobusu s kloubem,
harmonogram jejich jízd byl následovně sklouben:
střídali se v patnáct dvacet ve stanici Rychta,
jeden skončil, druhý nased', [: a začla mu šichta. :]
- E** **A**
R1: Hromadná doprava - pořádná otrava,
D **G** **C D# F G**
a kdo se rád mačká, užije si - stačí kačka.
3. Doprava je podnik nervy lidí testující,
a šoférům nadávají často cestující,
že si jezdí svoje trasy laxně, a tím pádem
neshodují se pak časy [: s předepsaným řádem. :]
4. Jmenovaným šoférům to krkem pěkně lezlo,
a protivných pasažérů denně dost se vezlo,
i vymysleli oba muži jednou u volantu,
kterak si té štaky užít [: na vrub kverulantů. :]
- R1:
5. Na apríla odpoledne řídil Míša Brychta,
zaplněný autobus jel ke stanici Rychta,
tam už čekal Ríša Bílek na svou jízdni půlku,
na očích měl tmavé brýle, [: v ruce bílou hůlku. :]
6. Míša zajel ke kraji, co dál se dělo, věř mi,
z autobusu povyběhl předními to dveřmi,
v tváři výraz chápací, dovnitř Ríšu vedl,
a ten, mírně tápací, [: za volant si sedl. :]
- R2: Hromadná doprava - bezvadná otrava,
a kdo se rád mačká, užije si - stačí kačka.
7. "Ruku dejte na šaltpáku, a dole je spojka,
tady se to startuje a tak se dává dvojka,
já vám povím: to dá rozum, když červená blikne,
no tak postupte si dál do vozu, [: on si rychle zvykne." :]
8. Autobus se rozjel cik-cak, a dál jisté prý je,

že v táboře cestujících vládla hysterie,
jedni pláčící, druzí křičící, třetí se zas čertí,
nevědouce, že je ničí [: aprílový žertík. :]

R1:

9. No a tak se Míša s Ríšou bavili svérázně,
cestující pozvolna se zbavili své bázně,
když poznali, že situace vlastně hrozná není,
na podnik pak přišlo třicet [: trestních oznámení. :]

Balada československá

Ivo Jahelka

D G D Hmi A D
*: Já mám z Polska džíny, spodky, botky z Číny
E A C G D
a z Hongkongu digi, tranzistorák z Rigy,
C G D C D G
americký desky, jinak ale žiju česky.

- G C D G
1. Sledoval jsem v každé chvílce Rodáky a odrodilce,
C D G
politika, boj i láska, těšil jsem se na Vitáska,
C D G Fdim
kterak nabyl opět sílu, viděl jsem všech sto pět dílů
C D G D
a měl dojem převeliký z hrdinovy symboliky:
G C G C D G
i my ve stylu zajetém též kulháme za světem.
2. Já jsem divák televizní a otázka v uších mizí:
kdo byl asi poslán k ďásu za ty první Sondy z Žďasu,
jak tam jeden od lopaty zapojil se do debaty,
řek' to všechno jednou větou: že se schody nezametou,
byt' by byly z mramoru, nikdy zdola nahoru.
3. Nepřislíben devizově, zato ale myslím nově,
když jdu kolem Živnobanky, jak sehnat na konto franky,
dovnitř vidím chodit tamty, co maj' v přízni emigranty,
a mně zase straší v hlavě dovolená na Šíravě,
snad jen v této cizině není Čech na mizině.
4. Už věžňové v Boleslavi na škodovky brousí hlavy
a já toužím v duše skrytu taky po tom Favoritu,
chce to žít jen trochu skromně, za deset let je i pro mě,
našetřím pro Mototechnu, ať si hlady proto zdechnu,
vždyť v životní úrovni prý všichni jsme si tu rovni.
5. Ptáme se, jak byrokraty přeškolit na demokraty,
nenaučíš jen tak, hopsa, novým kouskům starýho psa,
těžko cestu razit novou stejnou barvou razítkovou,
na šest lidí toho druhu jeden dělník u soustruhu,
ten je sotva uživí, což se dneska už i ví.
6. Já, patriot každým coulem, hluboko jsem smek' před Soulem,
olympijský oheň hasnul a já jenom tiše žasnul:
podívejme na Korejce, nejedí jen černá vejce,
červenat se musím studem, kde jsou oni, kdy my budem?
Televizi vypínám - prý motivace chybí nám.
7. Chvátá Pavel, chvátá Franta pro wartburga, pro trabanta,
stojí jich na Malé Straně, a tak, Češi, hurá na ně!

Těm za plotem ambasády lhostejné jsou naše spády,
oni s kufrem nebo s vakem pojedou prý radši vlakem,
od auta jim pomůžem, když do vlaku nemůžem.

8. Já s diplomem šel z Karolína, svět byl jako trampolína,
dopad měl však tvrdost mlatu v podobě prvního platu,
a tak za študija pykám, směje se mi Gejza Cikán,
byť ve škole třikrát propad', za mý dva platy chodí kopat,
já si říkám potajnu: radši hospodu si pronajmu.
9. Zas jdou na mě noční můry z Domu bytové kultury,
od půlnoci bez námitek ležím frontu na nábytek,
díky našich krámů spektru zejtra jdu spát před Elektru,
je to horší každým rokem, děda sedí před Čedokem,
skládám pochod pohřební pro náš průmysl spotřební.
10. K čemu jsou nám hmotné statky, když není čím utřít zadky?
Jsi-li každý správným Čechem, ne papírem, ale mechem,
v kapse pětku, v puse cleyku, měl bysi z nás radost, Šve-
jku,
byť z lidových prúpovídek říká se teď:
hlavně klídek, klídek, klídek ...
- *: Česká hrdost - kde je? Kam to všechno spěje?
Z vesela do smutna, snad nám to není putna,
a tak se aspoň smějme, dobrou vůli spolu mějme.

Balada finanční

Ivo Jahelka

- D** **C D C** **A D**
1. Peníze jsem vydělal poctivou to prací,
 C D E **A**
nikdy bych to nedělal: cpát je do matrací,
Hmi **F#mi** **G** **A**
vždyt' ve státním obchodě je v této době živo
D **G D G** **A D**
a peníze v pohodě jsou jen oběživo.
2. Vyrazil jsem s ideou, že je hračkou
koupit sobě video, vybavit se pračkou,
v nábytkových sestavách já žil už na sto procent,
leč v mých bujných představách byl jsem záhy zkrocen.
3. Říkali, že nemají, aniž mrkli okem,
mysleli, že jednají asi s nějakým cvokem,
nabídli mi pantofle, levá byla špatná,
a nacpaná šrajtofle mi byla pendrek platná.
4. Tady končí legrace, říkám si: no tohle,
na cenové relace byl to divný pohled,
lidstvo k Marsu poletí, to jsou mi teda vtipy,
ve dvacátém století u nás neseženu slipy.
5. Ve snaze si zoufale zachovat dekórum
vstoupí jsem já troufale do hotelu Fórum,
než si uhnat v naději infarkt myokardu,
tak úspory raději tam vrazím do hazardu.
6. Zůstal jsem však namydlen, skončil můj den černý,
když s tuzemským platidlem mě vyrazili z herny,
to jsou teda úlety, u pusy mám pěnu:
už ani do tý rulety nechtěj' naši měnu.
- D** **C D C** **A D**
- *: Tak jsem zašel na ruma, čert vem žeton hrací,
 C D A **D**
hlavně, že je koruna podložena prací, juch!

Balada in Trabanti

Ivo Jahelka

1. **C F G C F C G C**
Žalovali tudle Frantu, že v katastru obce Chrástky
F G C F C G C
donutil ve svém trabantu mladou dívku k aktu lásky,
F G C F(G) G(C)
a to nic jinýho není, [: než trestnej čin znásilnění. :]
2. Uvalili na něj vazbu, což byl první z mnoha šoků,
další byl, když poznal sazbu, ta je tři až osm roků,
on však sám měl verzi jinou [: a nechtěl se smířit s vinou.
:]

Ami Emi
R: "Vážený senáte, sama se nabídla,
F G
když motor v lesíku náhle chcípnul,
Ami Emi
když svetr svlíkala, voněla od mýdla,
D7 G
tak jsem si cigáro rychle típnul,
C F G C
ještě si vzpomínám, teď mě to napadlo,
F D E A
dívenka náladu měla hravou,
F C G C
tak, jak se pod náma houpalo sedadlo,
F C G C
do rytmu troubila nohou pravou."

3. Nevěřili obhajobě, ze lži Frantu osočili,
vzhledem k pozdní denní době líčení pak odročili,
a žádnéjch už pochyb není, [: že ho čeká odsouzení. :]
4. Obhájce byl chlapík s bříškem, o vině měl pochybnosti,
do vazby jel za Františkem, chtěl znát všechny podrobnosti,
pak si zakous' vysočinu, [: vydal se na místo činu. :]
- R: Zamyšlen procházel smrkovým porostem,
dvacetkrát prozkoumal místo stejný,
na nic však nepřišel, měl důvod k starostem,
všechno se zdálo být beznadějný,
náhodou šel kolem v zeleným kabátu
hajnej a s ním jeho kokršpaněl,
advokát ze zájmu s hajným ved' debatu
a hajnej chování lidí haněl.
5. "Lidi maj' furt náký stresy, do přírody všichni pádí,
přitom naše krásný lesy autákama zaneřádí,
tudle holka i s kámošem [: vjela mi sem i s trábošem." :]

6. "A kdyby aspoň zticha byli, když už se tu chtěli snoubit,
jenže oni si za chvíli ještě k tomu začli troubit,
nejprve jenom tak málo, [: a pak se to zrychlovalo." :]

R: Advokát pochopil, koho tu našel,
o celém případě řek' mu hnedka,
k hlavnímu líčení potom ho zavezl,
aby ho vyslechli jako svědka,
potvrdil troubení hajnej tam u stání,
výpověď dívenky zcela shodil,
holka šla do basy za křivý udání
a Frantu soud ihned osvobodil.

Balada letní

Ivo Jahelka

D G D
1. Vzduch voněl senem, létem a sexem,
A G D
před svatým Jenem v kaplička smek jsem,
G D
vzpomněl na Věnu z Prostřední Lhoty,
C G A D
co kvůli senu měl jen trampoty,
Emi F#mi Hmi G
koníčkem Venci bývaly děvy,
Gmi D Emi A
vdané, i s věnci, Marušky, Evy,
Emi F#mi Hmi G
dobýval těla jim tajným klíčem,
Gmi D Emi A
každá ho chtěla, zmámená chtíčem.

D G F#mi Hmi G D A
R: Jinak voní seno koním, jinak zamilovaným,
D G F#mi Hmi G D G A
fouká z polí, láska bolí, nevěř snům slibovaným.

2. Padala rosa, když Věna s Radkou
přes pole prosa kráčeli zkratkou,
znal Věna postup milostné lekce,
dívenky podstup překonal lehce,
jak ti dva jdouce, kam nohy je nesly,
do sena v louce v objetí klesli,
už ruka vjíždí pod riflí slupku
a pohyb hýždí natřásá kupku.

R:

3. Frontální systém postoupil zniží,
po nebi čistém mračna se blíží,
Jeřábek děda viděl to oknem,
dostal strach, běda, že seno mu zmokne,
vyrazil chvatně, chtěl seno mít v suchu,
viděl už špatně a měl vadu sluchu,
kabát do deště popad ze židle,
a v kůlně eště trakač a vidle.

R:

4. Co se dál dělo, jaký byl vývoj:
na těle tělo v seně jak příboj,
a před tou kupkou bylo zřít dědu,
s vidlema v rukou z toho nedělal vědu,
i v dobrém bydle neztratil fortel,
mihly se vidle a stvrdily ortel,

pak řev Vény chlapce bolestí, zmatkem,
když vidle hladce mu projely zadkem.

R:

D **G** **D**
*: Zpíval jsem schválně na Vény počest,
A **G** **D**
jak originálně připravil o čest,
Emi **F#mi** **Hmi** **G**
nebývá zvykem o noci prvé,
Gmi **D** **Emi** **A** **D**
by chlap ztratil s křikem půl litru krve.

Balada o Bertíkovi a Kristýně Ivo Jahelka

- G** **D**
1. Bertík byl ženatej, Kristýna vdaná,
G
a tím je osnova příběhu daná,
C **G**
pospolu dělali v jednom podniku,
D **G**
co to veď pomaly nikam odnikud,
C **G**
a tak z nudy svoje pudy
D **G**
ukájeli bez ostudy.
Cmi **G** **E7**
Na dílně, na šatně, na toaletě,
A7 **D7**
v kantýně, udatně v zimě i v létě,
Cmi **G** **E7**
ve skladu, u stroje, na ranní, noční,
A7 **D7**
vkleče i vestoje, v poloze boční.
2. Onoho večera v pracovní době
sešli se na šatně s touhou po sobě,
a Týna rozverná v blůze pracovní,
poměrně rozměrná, tuze rajcovní,
mezi futry, prach a šutry,
dali se do Kamasútry.
Konali ostošest, však na té šatně
šly jim ty rozkoše poněkud špatně,
když Bertík o hřebík trenky si roztrh,
každej dnes dobře ví: lehli si do sprch.
3. Pak tedy na zemi na umývárně
málem by všechno už proběhlo zdárně,
pod zadkem dlaždice místo kanape,
z plechový růžice voda nekape,
no a tělo už to chtělo,
komu by to neprospělo?
Netušil vášnivej milenec Bertík,
že život mu všivej připravil žertík,
ten pocit bezpečí v sprchovém koutě
milencům nesvědčí, a to namoutě.
4. O směně předchozí, jaká to škoda,
přestala v továrně týct horká voda,
že Pepa obráběč stál tam ve sprše,
tím pádem byl právě průšvih dovršen,
rozkročený, omočený,
nechal kohout roztočený.

Bertík nic netušil na cizím břiše,
takže ho nevzrušil zvuk, který přišel,
zvuk lásku mařící trubkama proběh',
to vody vařící spustil se oběh.

5. Copak se událo v ten další moment,
netřeba rozvádět, říkám: no comment,
Bertík, sic přírodou štědře obdařen,
vzápětí tou vodou silně opařen,
místo slasti kruté strasti,
ve špitále fáč a masti.
Pak Bertík šel na podnik, klad na to důraz,
že prý chce odškodnit ten pracovní úraz,
fabrikou po čertech zní ze všech hrdel:
při čem si Robertek opařil, opařil, marjápanno?

C G D G

*: Vážení přátelé, ano!

Balada o detekční trubičce

Ivo Jahelka

1. V pátek se měla vdát nějaká moje přízeň,
a jelikož na mě tou dobou přišla žízeň,
naložil jsem do našeho erka
manželku a dvouletýho Mirka,
čeká nás svatební veselí,
kremrole, okurky kyselý,
na stolech hromady lahůdek,
zas jednou zkaženej žaludek,
to všechno venkovská svatba skýtá,
panímáma už nás vítá.
2. Napil jsem se vína, rumu i slivovice,
odpoledne se mě ptá moje polovice,
jestli hlídám i našeho kluka,
že někam zmizela dětiček tlupa,
děti jsme našli v garáži,
jak právě společně doráží
litrovou flanděru kořalky,
očka jim svítěj' jak korálky,
vidím, že manželka tupě zírá:
právě dopíjel Míra.
3. Když jsme pak Mirečka odvedli od garáže,
značně se potácel, zlomen, jak zákon káže.
"Jedem domů," rozhodla se žena,
Mirda se poblíkal, bledej jak stěna,
po cestě však VB patrola,
staví mě dopravní kontrola,
pochopil jsem v sekundy zlomku,
že budu foukat do balonku,
v krvi mám určitě dvě promile,
povídám teda mile:
4. "U mě to, pánové, bude jen formalita,
alkohol jsem nepil, jen k obědu dvě pita,"
suverénně, drze jsem zatloukal,
nežli do trubičky jsem zafoukal,
fouknu, a trubka už zelená,
konec nadějí to znamená,

za opilství budu odsouzen,
následkem toho pak ostouzen,
v hlavě se mi náhle nápad zrodil,
důrazně jsem nadhodil:

5. "S výsledkem, pánové, zásadně nesouhlasím,
reakce v trubičce souvisí i s počasím,
vlhkem tvoří draslouhlan frakci,
vyzkoušejte si to v praxi:
vzadu spí mrňavej klučina,
ten teprve mluvit začíná,
děti pijou mlíko jedině,
to ví každej, kdo je má v rodině,
ať taky Mireček fouknout zkusí,
pravda ven vyjít musí!"
6. Příslušníky zviklal můj rázný přístup k věci,
nakonec svolili k fouknutí děckem přeci,
do balonku Mireček zafuněl,
viděl jsem, jak příslušník zkoprněl:
trubička barví se po chvílce
jak u notorickýho opilce,
pánové po tomhle uznali,
že fakt vadný trubičky dostali,
upustili už od dalších testů,
mně popřáli šťastnou cestu!

Balada o devátém dopadení zloděje Bidla

Ivo Jahelka

- E** **H** **E**
1. Osmkrát soudně trestanej zloděj Bidlo
G **D** **G**
zas dospěl k názoru, že by mu pár šupů bodlo,
C **F**
a že měl tip na jeden byt,
E **F#**
co dneska tutově prázdnej měl být,
H **E**
rozhodl se na to jít.
2. Na konci města stavení jako klícka,
bydlí tam prachatej vedoucí Masny Picka,
v oknech tam je, všechno hraje,
rodinka v kině se klidně směje
a zloděj se poměje.
- H**
R: Zlodějina, zlodějina, zlodějina, zlodějina,
E A E H E H E
jediná dřina, co ho zajímá,
H
zlodějina, zlodějina, zlodějina, zlodějina,
E A E H E C H E
jenom ta, žádná jiná.
3. Právě když Bidlo okno vymáčknul krásně,
zuřivý vlčák v kuchyni obnažil dásně,
až krev stydla, tiše zavyl,
ke skoku, k útoku se připravil
a očekával Bidla.
4. Už kuchyňský dveře vržou a pes se vrhá
a manšestr na zadku Bidlovejch kalhot se trhá,
nakonec však zbyla na psa
po krátkým zápase jen zadní kapsa,
Bidlo stih' zmizet zavčas.
- R:
5. Ale když přišla VB, vlčák jí předal důkaz,
v tý kapse měl totiž Bidlo občanský průkaz,
tak to padlo, pane Bidlo,
tohle se vám teda fakt povedlo,
v base vám bude teplo.

R:

Balada o deviantním Jeníkovi Ivo Jahelka

G **D G** **Ami** **D**
1. Býval Jéňa premiant, než se z něj stal deviant,
G C G Emi D **C D G**
exhibicionista, carára, ten se pozná dojista,
D G Ami **D**
nosí plášť až na paty, pod ním chodí hambatý,
G C G Emi D **C D G**
a když se pak obnaží, carára, sám sebe tím oblaží.
Emi **Ami**
Poslechněte o činu, který spáchal Jeník,
D **G** **H⁷**
zprávu o tom zločinu přines' krajský deník,
C Hmi Ami **D**
místo děje: autobus plný učnic z Fruty,
G Ami **D** **G**
a Jeník tam exhiboval víc než Tutti-Frutti.

D **G** **D** **G**
R: Kudy, kudy, kudy, kudy jdou na nás ty pudy,
C **G** **D** **G** **D G**
před pudem, za pudem, na léčení nepudem.

2. Přistoupil u rozhlasu za značného ohlasu
ve svém plášti na paty, carára, pod kterým byl hambatý,
a v tom plášti, představ si, měl ten Jeník dvě kapsy,
abyste to věděli, carára, ty kapsy dno neměly.
Oči jak dvě kuličky, když spatřil ty žabce,
stál uprostřed uličky s pravou rukou v kapse,
jak s ní šmejdil tam a sem, přitom vzdychal slastně,
tak všem bylo zcela jasné, co tam dělá vlastně.

R:

3. To je hrubě neslušné, tak dost, Jéňo, dnes už ne,
aniž jsme to propásli, carára, vyvedli ho, zabásli,
prokurátor žaloval, že se špatně zachoval,
a tak Jéňa, třesouc se, carára, předveden byl před soudce.
Soud se toho úkolu nevídaně zhostil,
nemravného Jeníka z obžaloby zprostil,
zdůvodnil to logicky: prý ve vlastní kapse,
tam si může každý dělat, co že se mu zachce.

R:

Balada o dvojím odsouzení, jež zavinil nápoj zvaný grog

Ivo Jahelka

1. V hospodě na rohu U vzteklý dogy
hospodskéj Breburda roznášel grogy
a šofér Ríša měl slin plnou pusou,
před chvilkou vylezl zmrzlej z trambusu,
do garáže to měl už jen pár kroků,
takže teď z kuráže dal si pár grogů,
cestou na Jablonec dost klepal kosu,
takže teď nakonec dal si do nosu.
2. Hospodskéj Breburda nedal se prosit,
voňavý nápoje začal mu nosit,
takže tam v hospodě U vzteklý dogy
vypil šofér Ríša hned čtyry grogy,
potom nastartoval svůj trambus s vlekem,
pustil ho z kopce a zjistil s úlekem,
na štěstí že příliš spolíhat nelze:
staví ho kontrola ve žlutý volze.
3. Nezapíral Ríša, věděl, že chybil,
řek', že čtyry grogy před chvílí vypil,
byl ihned podroben krevnímu testu,
na němž je závislá i výše trestu,
závěr krevní zkoušky je překvapení:
ani půl promile zjištěno není,
nezbylo, než napsat do protokolu:
řidičova krev je bez alkoholu.
4. Leč příslušným orgánům se ta věc celá
od začátku zdála nák podezřelá,
v pátrací verzi pak nastala změna,
grogová záhada je objasněná:
hospodskéj Breburda už sedí v cele,
budoucnost nejeví se mu moc skvěle,
přichází k rozumu, zatíná pěsti:
vařil grog bez rumu - z rumové tresti!

Balada o Favoritu

Ivo Jahelka

- G** **D**
1. Ve Lhotě pod lesy je pozdvižení,
Emi **C** **H7**
větší, než když někdo z místních se žení,
Emi **D** **G** **D**
a dál se dává tahleta zpráva,
G **C** **G** **D**
v maštali stejně jak u koryta,
C **B^b** **D** **G**
že Tomeš zakoupil Favorita.
2. V hospodě na rynky rumový smrště,
a ty, kdo přijdeš tam, no tak bůh drž tě,
pít budou do mše na počest Tomše
i jeho bouráku z Boleslavi,
zejtra je budou zas bolet hlavy.
3. K půlnoci kumpáni začali mžourat,
do Tomše skrz auták rejpat a št'ourat,
prej: za tolik vejplat pár plechů, hejblat,
a že teď může jít na žebrotu
a ten krám hodí se tak do šrotu.
4. Tomeš, ten nejdříve na čelo klep si,
posléze propadnul splínu a skepsi,
napil se kvásku a vyhlásil sázku,
že prokopne krumpáčem auta kastli,
kumpáni v úžasu všichni žasli.

G **A** **D** **G**
R: Ach, Škoda, Škoda, Škodovka,
Ami **G** **D** **G**
lepší je rum než sodovka,
A **D** **G**
ach, Škoda, Škoda, Škoděnka,
Ami **G** **D** **G**
a vínečko než voděnka.

5. Každěj si přisadil na Tomše-blázna,
za chvíli hospoda byla už prázdná,
kdo by si dobil svůj automobil,
před krčmou Favorit u patníku
a Tomeš s krumpáčem u blatníku.
6. Tomeš si odložil kabát a botu,
nejistě postavil se na kapotu,
když Lojza Klofáč podal mu kopáč,
udělal si malou značku v plechu
a mocným úderem prokop' střechu.

7. To žádnej nečekal, taková pecka,
Tomeš slez a výhru schoval do vrecka,
rovný tři tácy vzal za tu práci,
mnohý ho úšklebkem počastoval,
že nový auto si zdevastoval.
8. Za tři dny v hospodě je pozdvižení,
větší, než když někdo z místních se žení,
a dál se dává tahleta zpráva,
že Tomeš, vážení, není dnešní,
na autě má nové okno střešní.

R:

C **Hmi** **C** **D⁷**
*: Zbývá jen dodat - žádný to břídil,
C **G** **D** **G**
za patnáct stovek si ho pořídil.

Balada o hrubé neslušnosti

Ivo Jahelka

1. Na obvodním oddělení měli pěkný nadělení:
zajistili pachatele, zatím v dece sedí v cele,
nabádaný k poslušnosti, dopustil se neslušnosti,
delikvent byl Franta Miklů, co rád jezdil na bicyklu
a na kole značky Eska jel se projet taky dneska,
teď při umělém osvětlení podat musel vysvětlení.

R: Fuj, fuj, fuj, ostuda,
čtyři piva, recidíva, pobuda.

2. "V odpoledním horkým dusnu myslel jsem, že v práci usnu,
a jak sucho měl jsem v puse, řek jsem si, že vykoupu se
v zatopeným lomu v lese, je tam voda jako v plese,
a tak jsem vzal k vodě roha, nebyla tam ani noha,
tělo své jsem rychle smočil, na Adama jsem tam skočil,
už ze mě vlna horka mizne, ochlazuj se, organisme!"

R:

3. "Že jsem neměl ručník froté, když jsem na břeh vylez poté,
oblečení jsem jak fangli navázal na kola štangli,
osuší mě větrík vlahý, k rozcestí jsem vyjel nahý,
jízda až ke křižovatce probíhala vcelku hladce,
lesní cesta jde pak z kopce, obléct chtěl jsem se na STOPce,
mačkám brzdu - ježišmankót, brzdové mi ruplo lanko!"

R:

4. "Samozřejmě, že tím pádem řítit jsem se samospádem
na vozovku, která z kopce klesá až do naší obce,
k dovršení té mé smůly hlídka VB v kopce půli,
nahatý a čtyřycítkou profrčel jsem před tou hlídkou,
odkázán na boží vůli, oni hup hup do žiguli,
za šílence mě majíce, honili mě jak zajíce."

R:

5. "A tak s policejním doprovodem na náměstí vjel jsem spodem,
lidi, co tam právě byli, velice se podivili,
jak Adam z ráje vypovězen, zatkli mě, a teď jsem vězeň."
Když to všechno prověřili, jen pokutu vyměřili,
že na kole neměl zvonec, tak to dobrý vzalo konec,

poučení trousím k davu:

"I bicykl je nutno mít v řádném technickém stavu!"

Balada o kopáčích

Ivo Jahelka

G **F** **C** **G**
1. Bavili se dva kopáči o polední pauze,
F **Edim** **Ami** **D**
jaká škoda, že prej u nás není právo stávky,
G **F** **C** **G**
po třech rumech napadlo pak Kolomana Krause,
F **C** **G** **C**
jak bejt doma a přitom brát nemocenský dávky.
Ami **G** **C** **F**
"Ty mi, Tondo, na záchodě levou ruku zlámeš,
C **G** **E**
tím pádem jsem z práce aspoň na šest neděl venku,
Ami **G** **C** **F**
následuj mě, kamaráde, do díla se dáme,
C **Ami** **C** **G** **C**
za chvíli už od doktora chci mít neschopenku."

C **G** **D** **G**
R: Končetina rupne, když se na ni dupne,
C **G** **D** **G**
kostička křupne.

2. Na klozetu kleknul si Kraus k záchodové míse,
ruku přes ni položil a naplánoval akci,
na prkýnko že zas pevně Tonda postaví se,
na ruku mu šlápne, a hned bude po atrakci.
Rozkročený na prkýnku Tonda nohu zvednul,
pro zvýšení stability chyt se splachovadla,
klečící Kraus v onu chvíli však poněkud zblednul,
v představě té bolesti mu brada dolů spadla.

R:

3. Tak se stalo, že když Tonda shora dupnul silně,
Koloman Kraus reagoval přesně instinktivně,
před úderem rukou uhnul zcela neomylně,
tím pádem se situace vyvinula divně.
Tonda dupnul do prázdna a zapad do záchodu,
kotník se mu zašprajcoval do vodpadu mísy,
jak se držel splachovadla, ještě na sebe splách vodu,
s dvojnásobnou zlomeninou ho pak doktor křísil.

R:

Balada o mezinárodní ostudě mysliveckého sdružení v Brodě

Ivo Jahelka

- C G Ami G**
1. Devizový cizozemec, z Bavorska západní Němec
F G C G
vylízoval guláš z hrnce,
C G Ami G
zapíjel ho českým sektem, sudetáckým dialektem
F G C
chlubil se, jak složil srnec,
G F C
on jezdíval k nám do vesnice vždycky předem hlášen,
Dmi Fmaj⁷ G C
valutama z prkenice platil za svou vášeň,
G F C
v nablýskaném mercedesu měl pár nóbl pušek,
Dmi Fmaj⁷ G C
na lov s ním vycházel k lesu náš předseda Dušek.
- G F C G F C G C**
R: Borovice, slivovice, kamizolka zelená, sova pálená.
2. Jedenkráte cirkusáci měli u nás velkou práci,
medvěd se dal do zvracení,
prohlídnul ho Franta Mlynář, jézédáckej veterinář,
a nařídil utracení,
když pak došlo k exekuci, začal Dušek šílet:
"Za pár dní má přijet, kluci, Němčour kňoury střílet,
kdyby mu vlez' před bouchačku medvěd místo kance,
na nejednu tvrdou kačku byla by tu šance."
- R:
3. Medvěd dostal chleba skývu, zamčenej byl hned do chlívu,
večer vodili ho k mlázi,
nedaleko od posedu schovali mu hrnec medu,
vyčmuchal ho bez nesnází,
když přijel host za šoulačkou, bylo všechno v suchu,
pro brtníka už je hračkou najít med po čuchu,
takže Němčour na posedu s flintou ráže devět
napjatě kouká dopředu, zda mu přijde medvěd.
- R:
4. Míša puštěn byl z řetězu, funí houštím kolem jezu
pro svou denní dávku medu,
už má kousek na paseku, když mu zkřížil jeho štreku
starý Blažek na mopedu,
když uviděl lítou šelmu, ukrutně se leknul,
ještě štěstí, že měl helmu, na zem sebou seknul,

na staříka už jdou mdloby, motor vrčí v díře,
na svý cirkusácký doby vzpomnělo si zvíře.

R:

5. Němec čeká plnej verivy, jako struny už má nervy,
když vtom slyší divný zvuky,
už se rozhrnuje roští, chudák lovec oči třeští
a flinta mu padá z ruky:
na paseku u posedu, kde myslivec slídil,
vyjel medvěd na mopedu a bravurně řídil,
z upuštěné kulovnice vyšla náhle rána,
odražená nábojnice trefila Germána.

R:

- G** **F** **C**
*: Byla z toho hrozná mela pro nimrody z Brodu,
Dmi Fmaj⁷ G C
republika utrpěla devizovou škodu.

Balada o mikrovlnné troubě

Ivo Jahelka

G **Emi** **Ami** **C D**
1. Ještě dříve, než byl zákon transformační schválen,
Emi **C D7** **G** **Edim D G**
slyšte, co se přihodilo s koncem špatným málem:
Ami **C** **G** **D**
v jedné obci u Kostelce napadlo tam zemědělce,
G D G C G Edim D G
že než se pařit v holínce, lepší vyjet do Lince.
H7 **C** **G**
Ráno v pět u vepřína, vybaveni řízky,
A7 **D**
v autobuse se dřímá už za humny vísky,
H7 **C** **G**
kafe místo dopingu, v kapse měna cizí,
A7 **D**
než v útrobách shoppingu na pár hodin zmizí.

G **D** **G** **D**
R: Na Linec, na Linec přes pole, kravinec,
G **D** **D7** **G**
na Linec, na Linec přes kravinec.

2. Družstevnice Jeřábková, co vážila metrák,
zakousla si, zavdala si, zapnula si větrák,
s pusou ještě zpola plnou, že prej tu troubu mikrovlnnou
pro dceru a pro zetě omrknout chce ve světě.
Když přejeli hranice na přechodu Hatě,
zavázali tkanice, zapnuli si gatě,
v lese pauza je menší k vykonání potřeb,
tož sa každý vyvenči, údy sobě protřep!

R:

3. Než si babka Jeřábková za jalovcem dřepala,
věru s divným předmětem se u příkopy střetla:
v směsi láhví plastických, prázdných konzerv paštikových,
ejhle, skříňka s knoflíky, na ní drát a kolíky.
"Copa je to za tento?" babka dlouze hloubá,
tož neváhej a vem to, však je to ta trouba,
asi ňákej Sudeták, co má v bance konto,
vyhodil ji na smeták, no proč udělal on to?

R:

4. V autobuse pod sedadlo věcičku tu šoupla,
nálada jí samozřejmě jaksepatří stoupla,
zeták pořád něco kutí, zprovozní ten přístroj s chutí,
pak si mladí dopřejou, až si v troubě ohřejou.
Rázem byla za hvězdu, další babky žasnou,
že si z toho zájezdu veze věc tak krásnou,

představte si, zadarmo, našla to na skládce,
nebyla tu nadarmo, no to je teda láce!

R:

5. Jak tak radost narůstala v jejím srdci širém,
rozřízlo vzduch zahoukání policejních sirén,
jedno už je dneska jisté - dovnitř vběhli policisté,
hned si vzali na mušku Jeřábkovíc bábušku.
"Das ist Skandal," volali a "vierzig tausend Schilling,"
bábě troubu odňali a pěkně do ní šili,
to je teda ku zlosti, co že to našla za dar -
- na měření rychlosti policejní radar.

R: Zadara, zadara nedali radara,
nedali radara jí zadara.

Balada o mikulášské nadílce

Ivo Jahelka

- G D G D A D**
1. Na svatýho Mikuláše zneužili anděla,
G C G A C D G
kdo takové hříchy páše, já, to se přece nedělá,
Emi C D G A C D G
anděl byla Božena, koleda, dvěma čerty zmožena, kole-koleda,
Emi C D G A D
nadílku jí schovali, koleda, nemravně se chovali, kole-koleda,
Cmi G D G
nebe, peklo, Lucifer, to nebylo, kluci, fér,
F C D(G) (C)
s nezletilým andělem páchat hříchy na těle.
2. Zajistili indicie - uhlí, pytel, pometlo,
začla pátrat policie, já, všechno se to popletlo,
nevěděla Božena, koleda, kým že byla zmožena, kole-koleda,
byli černý, veliký, koleda, a brblali budliky, kole-koleda,
nedělali cavyky, měli rudý jazyky
a chlupatý ocasy, čerti patří do basy!
- D G D G D G**
R: Mikuláš ztratil plášť, Božka věneček,
A D (G)
byl to prej mladej Frej a s ním Němeček.
3. Předvolali všechny čerty ze Lhoty a okolí,
řekli Božce: "Teď vyber ty, co tě táhli do polí."
Stáli tam jak telátka, koleda, ta čertovská čeládka, kole-koleda,
oblečení do masek, koleda, rohy, pytel, opasek, kole-koleda,
Božka, málem v kómatu, měla poznat po hmatu,
po čichu a po hlase, trefit sotva mohla se.
4. Z toho plyne naučení pro nevinné andílky,
že není úsměv zaručený, já, z mikulášské nadílky,
vzpomeňte si na Božku, koleda, a čertovskou škrabošku, kole-koleda,
dřív by církev snaživá, koleda, ji upálila zaživa, kole-koleda,
nestačily důkazy na pekelný úkazy,
lepší doma nocovat než s čertama obcovat!
- R: Mikuláš ztratil plášť, Božka iluze,
říkali ve Lhotě v samoobsluze.

Balada o naprosté degradaci účastníků půlnočního poutového rozptýlení v Kostelní Lhotě

Ivo Jahelka

- G** **C** **G**
1A. Ve Lhotě poslední srpnovou neděli
D **C** **G**
účastni byli jsme poutový merendy,
C **G**
s klukama světskejma svorně jsme seděli,
D **C** **G**
vzájemně zvali se do baru na brandy,
D **G** **D** **G**
k půlnoci Eman, co kolotoč točil,
D **G** **A** **D**
zatvářil se jako nějakej Rotschild,
G **C** **Emi** **D**
pozvedl sklenku a po přípitku
Ami **Emi** **D** **G**
odtáhl nás k sobě do příbytku.
- D** **Ami** **Emi**
1B. Sešli jsme se v maringotce, kamarádi z mokrý čtvrti,
C **G** **D** **G**
a značně jsme překročili konzumaci běžnou,
D **Ami** **Emi**
pohoršovali jsme chodce a že nejsme žádní škrti,
C **G** **D** **G**
všichni jsme se hrozně zpili prostějovskou režnou.
- G** **C** **G** **D**
R: Lalijsa, fiala, keď sa režná píšala,
G **C** **G** **D** **G** **C** **D** **G**
fiala, lalijsa, zraky už se kalíjsa.
- 2A. Dávno už odbila půlnoční hodina,
když naše společnost dala se do akce,
někoho napadla ta děsná konina,
že trochu užijem poutový atrakce,
hned jsme do Emanu začali hustit,
že velkéj kolotoč musí nám pustit,
že se chcem proletět trochu vzduchem,
nežli uložíme se do dučen.
- 2B. Upadli jsme na sedačky, notně přitom hlaholíce,
jenom Eman zůstal dole, střízlivosti dalek,
těžkou rukou chyt' se páčky, rotace nám zvedla plíce,
za pár minut Eman dole usnul jako špalek.

R:

- 3A. Vrhali jsme po ňom lakýrky, pohory
ve snaze učinit konec té poroby,
mezitím však všemi tělními otvory
vrhaly svůj obsah též naše útroby,
už za půl hodiny byly z nás trosky,
špinavé, páchnoucí, a k tomu bosky,
zbavené kouzel svých osobností
s tejdenní pracovní neschopností.
- 3B. Emanu pak na záchytku dopravili k probuzení,
zatím ještě jasno není, co se s ním dál stane,
při vzpomínce na tu pitku v zádech cejtím zastuzení,
na kolotoč mě už nikdy nikdo nedostane!

R:

Balada o nehodě automobilu Tatra

Ivo Jahelka

- Emi G D Emi**
1. Blízko u Senice malá je vesnice,
Ami Emi Edim H⁷
žila tam stařenka velice nábožná,
Emi G D Emi
v životě škudlila, k Bohu se modlila,
Ami Emi H⁷ Emi
na stará kolena byla dost zámožná,
G D Emi Hmi
vlastnila chalupu a malou zahrádku
C G D G
v zatáčce silnice E7 do Hrádku,
Ami Emi C D G
ač žila v soudobé společnosti,
Ami Emi Ami(H⁷) H⁷(E)
věřila ve spásu na věčnosti.
2. Večerní modlení nesnese prodlení,
v onen den kritický babička poklekla,
v nábožném dojetí neměla ponětí,
že bude za chvíli u brány do pekla.
Obratme nyní svou pozornost k vozovce,
jel po ní nákladák, blížil se do obce,
z dřevařských závodů Drevofatra
zásilku potřebnou veze Tatra.
- Emi D Emi Ami Emi Ami**
R: Paternoster, Boha proste,
Emi Ami Emi H⁷ Emi
než vám z koster tráva vzroste.
3. Neměla závadu tatrovka v nákladu:
sto rakví na korbě, dalších sto na vleku,
jak po ráně morové ty truhly borové
naskládané k sobě, stěsnané na fleku,
a mokrá vozovka nic dobrého nevěstí,
nebudu tajit vám, že došlo k neštěstí,
nabízím vám jenom k posouzení
historku jednoho odsouzení.
4. Porušil zvyklosti řidič v té rychlosti,
když šlápl na brzdu, pěkně to vyvedl,
poklesly otáčky, a vprostřed zatáčky
tatrovku s nákladem do smyku přivedl,
najela kola na obrubník zpevněný,
právě v tom místě, kde plůtek byl dřevěný,
a za ním zahrada naší tetky,
co právě duchovní měla pletky.

R:

5. Náklad tím nárazem vymrštil se rázem,
rakve se rozlétly volně do prostoru,
babičky zahradu odpředu dozadu
souvisle pokryly - obrázek z horroru,
a pár jich uvízlo i v korunách jabloní,
vtom babka nábožná z okna se nakloní,
klouby i rysy jí rázem ztuhly:
v zahradě jen samé černé truhly.
6. Ubohá poklekla, tuze se ulekla,
že nastal soudný den, očistec záhrobní,
klepala patama, čekala satana,
že si neužije svůj důchod starobní,
když pak k ní přistoupil strážmistr od VB,
svěcenou vodou ho pudila od sebe,
byť o veřejného šlo činitele,
měla v něm ďábla, ne spasitele.

Balada o nepodařeném Silvestru Pepíka Bočka

Ivo Jahelka

- Ami F C Edim**
1. Včera soud odsoudil Pepíka Bočka,
Dmi G C G C
ačkoliv na vině byla ta kočka,
G# C
až dosud byl Pepa skoro svatej,
G C C7
teď bude platit jak mourovatej,
F G C F
kdyby nedbal zlosti, byt' jen z nedbalosti,
C F C G C C7
vyhnul by se pūtce, nebyl by z něj škūdce,
F G C F
teď mu tvrdnou rysy, nechme mluvit spisy,
C F C G C Ami
tam je všechno psáno, od něj podepsáno.
2. Naproti chalupě, co vlastnil Boček,
bydlela Klásková a s ní šest koček,
nejednou šutrem mrsk' po čičince,
když venku šlápnul do kočičince,
Pepík ani kapku neměl rád tu babku
a ty její micky dráždily ho vždycky,
jednou chtěl dvě kočky namočit do močky,
bába udat ho šla, komis na něj došla.
3. Ten večír v hospodě bylo tak teplo,
kéž by tu babiznu konečně kleplo,
rozjímal Pepino nad štamprdlem,
než mu rum tuzemský protek' hrdlem,
Silvestr byl právě, což tak dopřát bábě
spolu s Novým rokem překvapení šokem,
parádně se lekne, třeba to s ní sekne,
bude srandy kopec ze síně až po pec.
4. Když táhlo k půlnoci, tak Pepan Bočku
vyběh' ven a chytil Kláskový kočku,
sám sobě odvětil na otázku,
co bude mít číča na ocásku,
než ji pustí k babce s plechovkou na tlapce,
s rolničkou na uchu, s řetězem na břuchu,
no a na tom chvostě, tam bude mít prostě,
jenom žádný defekt, prskavkový efekt.
5. Už viděl, jak bába oči své poulí
na tuhle chlupatou ohnivou kouli,
přivázal, připevnil, sirkou škrtnul,
v tu chvíli plán se mu nějak zvrtnul,

jak prskavka prskla, číča sebou mrskla,
do stodoly vběhla, ta popelem lehla,
hasily tři sbory, už je konec story,
chudák Pepa Boček - nepřítel všech koček!

Balada o podivuhodných okolnostech znečištění oděvu důchodce Janouška

Ivo Jahelka

- C G Ami F**
1. Jako nějaká chlupatá ponrava
C E7 A7 D7
soukal se důchodce Janoušek na hrušku,
G Emi C D
na starý kolena byl z něho nemrava,
G Emi C D
šmíroval v koupelně sousedů Marušku,
C G C D
z hrušky vlez na zídku, a jenom divím se,
G C G D G
jak se tam šikovně zašprajcoval,
C G C D
ruce na okapu a nohy na římse,
G C G D G
Maruškou ve vaně se rajcoval
C G F C
jako v tom peep-show, jak o tom píšou,
F C G C
šmíry, kníry, suvenýry.
2. Jednou se tatík Marušky rozlítíl,
když zakop o hrábě a skončil na hnoji,
aby tmu ze dvora zásadně vymýtil,
pustil se do práce na světelném zdroji,
proud vedl z koupelny kabelem ke chlívku,
ten kabel z okénka volně visel,
po práci sněd tatík houbovou polívku
a zalez do peřin jako sysel,
jako ten syslík, gatě si vysvlík,
šmíry, kníry, suvenýry.
3. A jak ten kabel z okna byl vyvozen,
plechové římsy se u zídky dotýkal,
a v místě kontaktu měl povrch poškozen,
z ochranné vrstvy tam vodič se vyvlíkal,
dej bacha, Janoušku, až půjdeš šmírovat,
do římsy probíjí dvě stě dvacet,
s proudem je neradno jen tak lažírovat,
mohl by ses v šoku domů vracet,
ampéry, volty - horší než kolty,
šmíry, kníry, suvenýry.
4. Janoušek nedbal na revma, loupání,
na bosé nohy si dřeváky nazouval,
sobotní večer byl vyhrazen koupání,
za chvíli k oknu se po římse posouval,

Maruška v koupelně rozepla si džínsy,
Janoušek na špičkách balancoval,
vtom bosé chodidlo dotknulo se římsy,
na římse dědek se roztancoval
jako na disco, zadek měl nízko,
šmíry, kníry, suvenýry.

5. Pak sletěl dolů, nemrava zvědavý,
a rázem zapomněl na ňadra, na boky,
poté, co do těla vnik mu proud střídavý,
myslel už jen, aby nespádnul na troky,
napříště, by před ním holky se svlíkaly,
zůstane Janoušek navždy skeptik,
zaplavá si totiž pomezi výkaly,
pantáta zapomněl zavřít septik
neboli žumpu, nadal mu lumpů,
šmíry, kníry, suvenýry.

když děda zatopit dostal nápad,
jiskérka k jiskérce, a už to plápolá,
hospodář nakopnul mopedu z kopce,
tady se pomocí málokdo dovolá,
rychle pro hasiče z blízké obce.

R:

5. Chtěl křičet o pomoc, že hoří stodola,
když, zmožen po jízdě, dovnitř se belhal,
v tu chvíli Božka se předvedla odzdola,
chlapík se vytřeštil, hlas mu selhal,
v tu chvíli zapomněl na zhoubné plameny,
pohledem zkracoval k pódiu metry,
Božčiny oblasti tam mezi rameny,
ty měly světové parametry.

R:

6. Tím pádem nedošlo k včasnému zásahu,
stodola shořela, to je dnes k zlosti,
příslušné komisi nedalo námahu
vypátrat příčinné souvislosti,
okolo zbrojnice růžová zahrada,
v hasebních zásazích není už zmatek,
za Božku se dosud nenašla náhrada,
zaměstnal ji totiž státní statek.

Balada o pozitivním dopadu školení z bezpečnosti práce

Ivo Jahelka

1. Dvacet chlapů zaplnilo staveništní boudu,
účastníci školení o bezpečnosti práce,
na pořadu byla lekce o zásazích proudu,
též o první pomoci se technik zmínil krátce:
"Pamatujte, chlapi, když je někdo proudem zasažen,
nemůže se pustit zdroje a šklubou s ním křeče,
proto ho přes ruce bouchnem, uchopíme za paže,
tím pádem se uvolní stisk, tady jsem to přečet."

R: Cihla, fanka, dýmka, hřebík do prkýnka.

2. Náležitě poučení rozchází se chlapi,
taky parták Jouza, kterej do dvou metrů narost,
o vaták si čistí ty svý mozolnatý tlapy,
na duši mu pokoj nedá jedna velká starost.
Myslí na to, že než z práce propustí ho píchačky,
čeká na něj, celkem vzato, ještě fůra dřiny,
nutno provést opravu té porouchané míchačky,
probíjí, tam někde bude vada elektřiny.

R:

3. Zatím v rohu stavenišťě, jen pár kroků odtud,
přidavači Hroudovi spad do holínky křemen,
rozhodl se proto hnedle vyklepat si botu,
tož se opřel o míchačku, povolil si řemen.
Holínka se špatně zouvá, když je pod ní onuce,
obalenou bahnem zout ji není vůbec snadné,
na stavbě též taky bejvá zovák sotva po ruce,
a tak Hrouda nohou třás a čekal, až mu spadne.

R:

4. Vtom se přihnal parták Jouza a uviděl Hroudu,
jak se drží míchačku a třese se mu noha,
domyslel si, že tak jedná po zásahu proudu
a život mu zatraceně rychle bere roha.
Rozpomněl si na školení, na záchrannou zásadu,
bez váhání přes zápěstí udeřil ho prudce,
a že k tomu užil zrovna od krumpáče násadu,

tím úderem přidavači zlomil obě ruce.

R:

Balada o řezníku Pátkovi

Ivo Jahelka

- G D G D G C G D**
1. Žil jeden vedoucí hospody, ten prováděl černý obchody,
G Emi C A D
jistej řezník Pátek dodával mu z jatek maso dle dohody.
G D C G C G D
Pro štamgasty krkovičku, pro letňáky játra,
G D C G C G D G
koninu a metrák bučku, kejta bude zejtra.
2. Ten Pátek byl mazaný velice, pro hladký průchod kol vrátnice
strkal si dobroty pod svetr, kalhoty po dlouhé měsíce.
Jeho oděv připomínal spíš příruční sklad Masny
a že se měl lepší než král, to je vám snad jasný.
3. I v onen den vyčíhal si chvilku a stopil žádanou zásilku,
bejčí žlázy a vnitřnosti nejlepší jakosti nacpal pod košilku.
"Tak zas domů, pane Pátek?" - vrátnej svačí dršťky,
"já jenom tak, pro pořádek, prohlíd bych vám svršky."
4. Jelikož vrátnej byl nemehlo, špatně to dopadnout nemohlo,
Pátek bez obtíží prošel a k refýži dal se - což rozhodlo.
Rozradostněn do vozovky nepozorně vkročil
a řidič de lux škodovky jen zavřít oči stačil.
5. Pátek v bezvědomí napolo - stranou odhodilo ho kolo...
"Vydržte minutu, voláme sanitu," houf lidí okolo.
"Vyvážnul jsem teda s chlupem, jsem však v rejži - zdá se,
jestli mě tu najdou s lupem, strávím mládí v base!"
6. Pátek si rozhrnul košili, lidem se vnitřnosti zjevily,
pro zvýšení šoku vytáh žlázu z boku a zmizel ve chvíli.
Když přijeli příslušníci, trávili čas prací
vyšetřit, proč na ulici tolik lidí zvrací.

Balada o rozhodujícím úderu šilhavého řezníka Josky

Ivo Jahelka

G Hmi C D G
1. Naše rodina se nedá jen tak vynervovat,
C D# D G
loni v zimě rozhodla se vepře zkonzervovat,
A D C D
zaradoval se i děda, naším křikem vzbuzený:
G D C D
"Sláva, bude zabíjačka, ovar, škvarky, uzený,
G C G D G C D G
ovar, škvarky, uzený!"

2. Tak nadešel v žití vepře důležitěj mezník,
na dvorku si kudly brousil povoláný řezník
a poté, co absolvoval občerstvení rumový,
chopil se svých povinností [: a palice gumový. :]

F C Bb D G C D G
R: Jaternice, špejle, kopyta a jelita a dědečkovy brejle.

3. Řezník Joska, to byl číman, ze všeho se vylhal,
měl jen jednu menší vadu - že poněkud šilhal,
mimoběžně na svět koukal zpod hustého obočí,
bylo téměř vyloučeno [: pohlédnout mu do očí. :]

4. Mistrně však uměl bourat maso, kosti, flaksy,
v likvidaci vepřů měl svou osvědčenou praxi:
nejprve palicí rána mezi oči mířená,
potom šmiknout nožem tam, co [: krční tepnu zvíře má. :]

R:

5. Ježto šlo o mimořádně neklidného kance,
přibral řezník k výpomoci i mé dva bratrance,
nařídil jim u rypáku zvíře trochu přidržet,
čuník totiž nechtěl ani chvíli v klidu vydržet,
nechtěl v klidu vydržet.

6. Z jedný strany visel Karel a z tý druhý Rudla,
v řezníkově holínce se zablejskala kudla,
za okamžik bude z vepře už jenom kus flákoty,
až palicí prudká rána [: přivedí mu mrákoty. :]

R:

7. Řezník mocně rozpřáhnul se, obličej pak svraštil,
viděl, že by při úderu taky Rudlu praštil,
zařval na něj: "Uhni, chlape!", doufal, že tak učiní,
bez dalšího potom spustil [: dolů to své náčiní. :]

8. Dík Joskově šilhavosti došlo ale k zradě,
bratránkové nevěděli o té oční vadě,
řezník křičel na Rudlu, však šilhal přítom na Kadla,
takže Karel uskočil, [: na Rudlu rána dopadla. :]

9. Tak namísto čuníka byl Rudla Joskou skolen
a přítomní příbuzní šli v úleku do kolen
a my na tu zabíjačku máme pěknou vzpomínku,
Rudla eště otřes mozku, [: řezník Joska podmínku. :]

Balada o rozvodech

Ivo Jahelka

Emi

*: "Slavnej soude, sami viděj' toho pobudu,

A

D

tak tohle jsem si, prosím, vzala,

G

D

C

G

dělá mi jen vostudu a já s ním nebudu,

H⁷

no to jsem si teda dala!"

Emi

Hmi

1. "V předmanželských slibech, to byl, prosím, samá Riviéra,

Ami

H⁷

hned po svatbě začla jeho opilecká kariéra,

Emi

Ami

na radnici pořád škytal a stoupal si na špičky,

H⁷

E Emi

já myslela - z dojetí, a ono zatím - z vopičky!"

2. "Dával jsem jí dva tisíce, ona chtěla pořád více
a stejně nemohla vyjít od měsíce do měsíce,
dodávám jen k dokreslení té finanční frašky,
že k tomu měla ještě tři sta za vrácený flašky!"

3. "Zásadně si nemyl nohy, radši budu živa z podpor,
já mám totiž k němu dávno nepřekonatelný odpor,
po těch letech manželství mi z něho zbyl jen dojem,
že buďto smrděl slivovicí, nebo zase hnojem!"

4. "Neprala a nevařila, jen lítala za amanty,
párkrát jsem ji taky přistih' takříkajíc "in fakanti",
co mě ale dorazilo víc než soused v trenkách:
když nad postel si dala fotku Neckáře a Remka!"

E

A

R: Rozvody a rozchody, nevěry a neshody,

E

F[#]

H⁷

divný lásky pochody a už se zase perem,

E

E⁷

A

Ami

od stolů a od lože milujem se na nože,

E

A

E

starý partner odložen, hned nového si berem.

*: "Slavnej soude, sami viděj' tuhle vobludu,
tak to je, prosím, moje stará,
dělá mi jen vostudu a já s ní nebudu,
ať se zase jinej stará!"

5. "Odpůrkyni, slavnej soude, nemíním dál podporovat,
vždycky až po třetí facce přestala mi odporovat,
aby měla přehled o tom, kdy se vracím z hospod,

sypala mi připínáčky pod peřinu dospod!"

6. "U nás nikdy nebylo to žádný tutů-paci-paci, odpůrce, ten nějak divně chápe tu emancipaci, myslí, že si udělá svejch deset plzní v grilu, já spokojím se se šesti, tak to je na omylu!"
7. "I v posteli docházelo mezi námi k různým sporům, za styk totiž chtěla po mně úplatu sto dvacet korun, na otázku, zda jsem platil, odpovídám: se ví, já doufal, že se polepší či že mi časem sleví."
8. "Manžel, ten mě doma tloukl a taky šil na mě boudu, a tak jsem mu řekla, že to na něj půjdu říci k soudu, on mi řekl, at' jdu třeba do prdele, prosím, no a tak jsem, slavnej soude, tady ptát se, co s tím."

A E

R: + berem, berem ...

Balada o strašlivém zranění záletného Lojzy

Ivo Jahelka

E **F** **E**
1. Slunce už zapadlo za velkou mez
C#mi **G#mi** **A E**
i u nás v Zlámaný Lhotě,
H **A** **E**
stejně jak předvčírem, Lojza i dnes
C#mi **G#mi** **H E**
protáhnul se dírou v plotě.

2. V poslední chalupě tam bydlel pan Král,
před chvilkou na vzduch šel trošku,
v hospodě na návsi mariáš hrál,
zanechav doma svou Božku.

A **E** **G** **E**
R: Lojza a Božka v týhletý době
A **E** **G** **E**
měli se dycky náramně k sobě,
A **E** **A** **E**
a chudák manžel neměl tušení,
F#mi **E** **A** **E** **H** **E**
proč Božka často lajntuchy mění, proč je mění.

3. Jedenkrát měl pan Král náramnej spěch,
a tak dřív zapíchnul karty,
před chalupou se mu zastavil dech:
Lojza líbal Božku na rty.

4. Zhrzenej manžel měl náramnou chuť
použít hned hrubé síly,
nebo mu namíchat do piva rtuť,
zdecimovat ho ve chvíli.

R: "Musím to všechno promyslet přesně,
aby mě nemohli postihnout trestně,
těš se, proutníku, na pomstu děsnou,
po tý mý pomstě tvý šance klesnou, šance klesnou."

5. Druhej den na půdu vylezl hned,
bylo tam krámů, až běda,
i pořádný železa nechal tam děd,
líčíval je na medvěda.

6. Pan Král z nich očistil špínu a prach
a péra promazal mastí,
z masívních čelistí šel vážně strach -
- nejhroznější ze všech pastí.

R: Večer, když dával praseti šrotu,

umístil tajně železa k plotu,
čelisti sklapnou na letmý dotek,
ten impuls přijde z Lojzových botek, z jeho botek.

7. Někde u sousedů zaštěkal pes,
přes cestu přeběhlo kotě,
stejně jak předvčírem, Lojza i dnes
protáhnul se dírou v plotě.

8. Cestu mu ozářil měsíční jas
a Lojza náramně ztuhnul,
nastraženou léčku uviděl včas,
v poslední chvíli se uhnul.

R: "Jen počkej, Králi, budeš se mračit,
nepodaří se ti mě zmrzačit,
než si nad tebou odplivnu hnusem,
tak ti tvý pasti znečistím trusem, svým trusem."

9. Lojza stáh kalhoty, učinil dřep,
přeměnil v činy svá slova,
a považoval to za zlatý hřeb,
co Krále rozčílí znova.

10. Jenže mechanismus fungoval hned,
pojistky se uvolnily,
když produkt Lojzíkův dokončil let,
čelisti se vymrštily.

R: Sotva kdy Lojza zas přijde k plotu,
do budoucna má jednu jistotu:
žádnou už ženu nesvede k hříchu -
- v železech nechal svou mužskou pýchu, mužskou pýchu.

Balada o tahací harmonice

Ivo Jahelka

D F#mi Hmi A
1. Znal jsem chlápka od Hradce, Jan měl jméno křestní,
G D C D
bývala s ním legrace, než měl malér trestní,
A D Bb A
oznámila Andula bezpečnostní moci,
D G D A D
že Jan, příjmením Bambula, znásilnil ji v noci.
A D
Po skutkové stránce bylo všechno vcelku jasné,
E A
však pokud jde o paragraf, tak to teda zas ne,
Hmi F#mi G A
a v soukolí zákonnosti začalo to skřípat,
D Bb A D
slyšte, kterak odehrál se tenhle zvláštní případ.

D A D
R: Tralala, tralala, dala nebo nedala
G A D G A D
k lásce svolení - jasný to není.

2. Lojza, manžel Andulky, v šenku zpíval s Jankem,
až se třásly tabulky jak při jízdě tankem,
k půlnoci se chtělo mu hrábnout si do kláves,
však nesloužilo tělo mu, už nepřešel by náves,
a tak poslal Janka do svý chalupy na rynku
pro tahací harmoniku, že zahrajou si k drinku,
pod postelí v ložnici ji najde jistě snadno,
a pokud jde o Anku, tak budít není radno.

R:

3. Prošel Janek stavením až před manželské lože,
šmátral s dechem tajeným, kde nástroj měl být složen,
co mu v oné vteřině asi táhlo lebkou,
když nahmátnul v peřině Anči kůži hebkou,
neodolal pokušení, přilehnul si k Ance,
zezadu pak využíval nabídnuté šance,
že se vrátil manžel z krčmy, myslela si Anka,
když tam potmě v polospánku milovala Janka.

R:

4. Když pobavil se trošku a užil si notně,
sebral gatě, garmošku a zmizel zas potmě,
do hospody pospíchal, dýchal trochu ztěžka,
když ho Lojza vyslychal, kdeže tak dlouho mešká.
Lojza přišel domů k ránu, usnul jako špalek,
hříšný Janek, ten se svého činu trochu zalek',

Balada o tetovaném Franckovi Ivo Jahelka

- D A D
1. Jožin byl kumpány obletovaný,
F#mi Hmi G D
nebot' byl báječně potetovaný,
D#dim Emi G(D,G,D) D(A,D,A)
chodil si, lidičky dobří, světem,
E(G,E,C) (D,E,G) A(A,A,D) (D,A,G)
na krku nápis: zde odřízněte.
2. Svlíkal si košili vždy, když byl v ráži,
v hospodě bylo pak jak v Ermitáži,
sexbomba na hrudi rajcovala,
jak hejbal svalama, tancovala.
3. Jožin měl kámoše, Fanouše Mifku,
od jedný vloupačky měl na něj pifku,
ten Fanouš, vážení, je to daný,
jako on toužil být tetovaný.
4. Jožina přemlouval, nabízel sumu,
až jednou v hospodě po osmém rumu
řek' Jožin: "Můj mistr, vole, tu je,
jestli chceš, zejtra tě potetuje."

G⁷ C F C G F C
R: Rostou za plotem tuje a kdo se potetuje
G C F
na zádech, na hrdle, at' si dá štamprdle
C G C A⁷ D F#dim D A D
a dobře vegetuje.

5. Jožin měl to všechno otestovaný,
umělec byl právě amnestovaný,
na volný noze žil jako piér,
v plynový rouře měl ateliér.
6. Francek chtěl na hrudi též nahotinku,
pro mistra práce tak as' na hodinku,
však kvůli chlupům prý, lidé drazí,
že mu ji na záda vyobrazí.
7. Než došlo k výkonu tam v oné kůče,
opili Fanouše jablečným čučem,
teprv když ve spánku oddychoval,
umělec jehličky zapichoval.
8. A Jožin usmíval se potutelně,
umělec, ten snažil se v potu dělně,
když Francka probrali ti dva kosi,
hned běžel nastavit zrcadlo si.

R: Ubrusy květovaný, mládenci tetovaný,
kdo chceš koketovat, dej se potetovat
a budeš milovaný.

9. Když stanul v koupelně bez oblečení,
tak neměl daleko do rozbřečení,
i zůstal stát jako při zrození:
na zádech měl mužské přirození.
10. Hned volal na VB, oči jak boule,
že prý má na zádech ... tamto a ono,
a tvrdil jim k jejich nelibosti,
že vše je v nadživotní velikosti.
11. U soudu řešily se podrobnosti,
týkaly ochrany se osobnosti,
do mistra s Jožinem pěkně šili,
aby tu lumpárnu odstranili.
12. Umělec k srdci si vzal varování,
pustil se do Francka restaurování,
paragraf už ho pak nezaháknul,
G D A D
on Chaplina s buřinkou z toho zmáknul.

Balada o úplatku

Ivo Jahelka

- D F# Hmi G
1. Poslyšte, ševci i dřevorubci,
D A C D
baladu truchlivou o korupci,
A D G D
o jednom dědovi-zemědělci,
A D A D
co s kozou rady už nevěděl si,
A D
bydlel na samotě, měl slámu na botě
A G D
a koza nežrala od čtvrtka k sobotě,
A D
zoufalý penzista řek' si, že dojistá
E A
radu mu musí dát internista.
2. Že není ve městě veterina,
požádá doktora Severína,
ráno, když umyl si z očí spaní,
vyrazil do města s močí ranní,
gatě dal na kšandy a nikoliv ze švandy
nalil tu kozí moč do láhve od brandy,
zárodky potvůrek najde v ní doktůrek,
myslel si upřímně děda z Hůrek.
3. V čekárně doktora Severína
angína, průjem a vedle rýma,
lékaři i sestře Amálii
líčí děd tu kozí patálii,
by svou řeč podpořil, v tašku se ponořil
a vytáh' tu láhev, o níž jsem hovořil,
než začal myšlenku, s receptem byl venku,
vše bylo hotovo za chvilenuku.
4. Tu láhev ze stolu už ze zvyku
schoval si pan doktor do šuplíku,
až půjde po práci pro hovězí,
řezníka uplatí, v tom to vězí,
když přišel do masny, tak bylo vše jasný,
láhev tam zanechal, no řekněte, copak s ní,
řezník, ten, člověče, vypije, co teče,
ať je to po ránu a nebo večer.
5. Sotva však udělat krůček stačil,
tak řezník, co právě bůček svačil,
dostal chut' na doušek, svatá pravda,
rozhod' se, že si z té láhve zavdá,
polknul jen jeden hlt, měl z toho málem smrt,

ze dveří vyrazil a hnál se jako chrt,
napřáh' se odshora a praštil doktora,
ten na zem upadnul jak brambora.

6. Řezníku, co byl tak zkorumpován,
musel být žaludek vypumpován,
i chudák doktůrek měl toho dost,
odvezen byl pak na pohotovost,
při hlavním líčení oba dva sklíčení
byli převelice, k base prý klíč není,
a koza ve chlívku žrala i polívku
A **D** **A** **D**
a děda radostně zased' k pívku.

Balada o úrazu snoubence Pepy Ivo Jahelka

1. Skleničky na stole se ještě klepou,
na loži v objetí Maruška s Pepou,
citová náklonnost je k sobě pojí,
za týden předseda život jim spojí,
v podnájmu mazlí se a pijou na zdraví,
Maruška Pepovi takto praví:

2. "Pepane, můj milej šikovnej chlape,
z mycáku voda mi soustavně kape,
tož vykul se z peřin a spravit to prubni,
kleště a šroubovák máš na zárubni,"
Pepa se tak, jak byl, pod mycák zanořil,
v dřepu tam s odpadem něco tvořil.

3. Když Pepa pod dřezem sňal jednu z rourek,
vzbudil se Maruščin kocourek Mourek,
začal se radovat, mňoukal a skákal,
Pepanův zadek ho ke hrátkám zlákal,
hryznul si do něho s kočičí hravostí,
tím začal rychlý sled událostí.

R: Představte si Pepu v dřepu v Adamově rouše
a mrňavýho kocoura, jak do zadku ho kouše,
zaťal drápek, a ten chlápek vymrštil se jako drátek,
hlavou břink' o umyvadlo, tím to pro něj všechno zvadlo,
na mý čistý svědomí, upad' do bezvědomí.

4. Maruška vykřikla, k němu se vrhla,
studeným potem jí pokožka zvlhla,
veškerý pokusy oživovací
míjí se účinkem a Pepa zvrací,
telefon v předsíni poslední je šance,
za chvíli už houká ambulance.

5. Zřízenci nosítka s Pepanem vláčí
tam, kde se schodiště doleva stáčí,
ten, co šel vepředu a špatně slyšel,
chtěl vědět, jak Pepa k úrazu přišel,
Maruška, jenž vedle nosítek hopsala,

příhodu podrobně jim popsala.

6. Oba dva zřízenci poté pohřích
válí se na schodech v záchvatu smíchu,
nákladem házeli a měli vinu,
že Pepa z nosítek jim slít' do mezaninu,
zlomil si ještě nohu a naštípnul sanici,
zřízenci vypráví na stanici.

R: Že si představili Pepu v dřepu v Adamově rouše
a mrňavýho kocoura, jak do zadku ho kouše,
zatal drápek, a ten chlápek vymrštil se jako drátek,
hlavou břink'vo umyvadlo, tím to pro něj všechno zvadlo,
o humor je připraví trest za újmu na zdraví.

Balada o zahradním pychu

Ivo Jahelka

1. V zahradě u Buzků stála hrušeň
F#dim G A D
a v její koruně, značně vzrušen,
C G D
ukryt byl majitel Eda,
E A
číhal tam v pozici zvěda.

2. Noc byla truchlivá černá vdova,
číhal na souseda dneska znova,
až půjde hrušky mu loupit,
chtěl do té fušky mu vstoupit.

R: Dušku, Dušku, neber tu hrušku,
G A D G
jestli ji ukradneš, moc špatně dopadneš,
D Hmi A D
Dušku, Dušku, nech tu hrušku!

*: Na hlavě punčochu svý ženy Maruny,
E A
opřen o rozsochu, na kuráž dva rummy,
G D
bděl jako ponocný pro ten pych ovocný
A D A D A D
a zloděj zlodějská at' si moc nevejská.

3. Soused se jmenoval René Dušek,
každý rok snědl mu pěkných hrušek,
protože koruna stromu
sahala až k jeho domu.

4. Žebřík si přistavil na svém dvoře,
za chvíli už trhal až nahoře,
česáčkem ovoce česal
a samou radostí plesal.

R:

*: Ten večer pro krádež byl jako stvořený,
tak si řek': dobrá, jdeš, žebřík měl opřený,
napnuly se mu šle, když lezl na šprušle
s česáčkem pod paždí tak, jako pokaždý.

5. Když Dušek v koruně dosáh' cíle,
tak přišla Edova pravá chvíle,
maskován na něho vybaf': bubu,

což byla ovšem ta chyba.

6. Dušek se vyděsil, dolů žuchnul,
předtím však česáčkem Edu buchnul,
ten slítnul jak zralá hruška,
trefil se přímo na Duška.

R:

*: Jakpak to dopadlo, to je fakt k nevíře,
zvedaj' se za madlo v pokoji na chíře,
čeká je souzení a velké soužení,
hrušky jsou v kompostu, pámbu jim pomoz tu!

Balada o zmrtvýchvstání Václava se skleněným okem

Ivo Jahelka

1. V Bystřici žil Věna, měl oko skleněný,
za ženu Blaženu, rád pivo zpěněný,
když žízeň zmohla ho, řekl: "Dost, a basta,"
v hospodě U prcka býval za štangasta,
býval za štangasta.

2. K legráckám používal to slepý kukadlo,
když třeba do piva oko mu upadlo,
sázel se, že si dá oko i do ucha,
Blaženě v hospodě říkával ropucha,
říkával ropucha.

R: Fernet, zelená, ten se skvěle má, kdo pívá a zpívá,
fernet, zelená, ten se skvěle má, kdo pije rum.

3. Slyšte, jak ten Věna, aniž by marodil,
onoho večera znovu se narodil,
společně nad jeho osudem zapláčem,
když dostal v hospodě do hlavy lahváčem,
do hlavy lahváčem.

4. Oči v sloup, dokořán, zsinálá pokožka,
ležel tam natažen jak stará rohožka,
"tady jde o život," lekli se kumpáni
a už pro místního felčara uhání,
felčara uhání.

R:

5. Doktůrek Javůrek měl játro zatvrdlé,
když Vencu prohlížel, měl v ruce štamprdle,
aby tep života odborně pocítil,
Vencovi do oka baterkou posvítit,
baterkou posvítit.

6. "At' koukám, jak koukám, vidím tam kulový,
reakce zornice jsou prostě nulový,
tady už nezmůže nic ani špiritus,
tohle je bohužel totální exitus,
totální exitus."

R:

7. Tuhého Václava odnesli do chládku,
běželi zavolat pohřební posádku,
zároveň pověřen byl soused Provazník
oznámit Blaženě, že už je vdova z ní,
že už je vdova z ní.

8. Blažena, co předtím taky si přihnula,
přiběhla, Vencovi dvě facky stříhnula,
probral se, vykulil to zdravý kukadlo,
vyskočil, a tak vše dost dobře dopadlo,
dost dobře dopadlo.

Balada o zubaři

Ivo Jahelka

C Edim Dmi G
1. Studoval Jaroušek medicínu,
C F C G
zalíbilo se mu zubařské křeslo,
C Edim Dmi G
jenomže v baru U kapucínů
C F G C
studijní úsilí po čase kleslo.
H7 Emi
Užíval života plnými doušky,
Ami D7
stranou šla praktika, přednášky, zkoušky,
G F#
o vědě lékařské neměl ni páru,
Ami D7
potíže nastaly hned v prvním járu,
C Edim G F# F E
děkanát, rektorát, únor, březen,
F C G C
z fakulty nadobro vypovězen.

C F
R: Gaudeamus, to byl rámus,
G C G C
jen se přitul, když máš titul.

2. Rodiče držel dál v přesvědčení,
že pilně studuje ve skriptech stránky,
index byl prospěchu vysvědčení,
sám do něj totiž psal zápočty, známky.
Budoucnost zasvětil klamu a falši,
dnes jedna malá lež a zítra další,
namísto vrtačky sbíječek pažby,
nevrtal do zubů, ale do dlažby,
a jak tak studoval ve dne v noci,
za pět let dospěl až ku promoci.

R:

3. Tušíte, co dál se mělo státi,
do plánu nesměla vloudit se chybka,
marně se těšili otec, máti,
synáčka den předtím sklátila chřipka.
Takhle se vyvlíknul z promoční bryndy,
nevadí, pro diplom sjede se jindy,
takový diplom, ten totiž dá fušku,
Jaroslav rozlámal nejednu tužku,
a když měl hotov ten falzifikát,
na titul MUDr. si začal zvykat.

R:

4. Věřit se tomu snad ani nechce,
spolíhal, že nikdo nebude číst to,
rodiče sháněli přes konexe
pro synka ve městě výhodné místo.
S lékařským diplomem v červeném pouzdře
vyhlížel Jaroslav chytře a moudře,
z vážené rodiny protekční dítko,
kdopak by hledal na diplomu smítko,
no a pak přišlo to nadělení:
přijat byl na zubní oddělení.

R:

5. Ošetřil čtrnácte pacientů,
jejich řev primáři nezdál se jaksi,
po bližší prohlídce dokumentu
zakončil Jarda svou lékařskou praxi.
Pak přišel ke slovu už zákon trestní,
rozsudek soudu byl stručný a přesný:
dočasně oblékne erární látku
a devět měsíců posedí v chládku,
stejný je epilog jako prolog:
lepší být samouk - gynekolog.

R: Na na na ...

Balada paternitní

Ivo Jahelka

1. Žalovala jednou Věnu Šafářovic Katka,
že výhradně kvůli němu svobodná je matka,
tak zasedli u zdejšího soudu proti sobě
k rozhodnutí, zdali Věna zplodil ono robě.

2. Vypověděl Věna, že si na procházku vyšel,
když o pomoc zavolání tam od řeky slyšel,
ejhle, ona - žalobkyně ve vodě se mrská,
napolovic utonulá a žabinec prská.

R: Nebezpečný množení, komplimenty, sklenky,
v tváři úsměv zkožení, alimenty, plenky.

3. Nezaváhal Věna, ihned do živlu se vrhnul,
nedopustil, aby dívku pod vodu proud strhnul,
na břeh ji pak rychle vytáh na pokraji svých sil,
dýcháním z úst do pusy pak k životu ji křísil.

4. Ona prej mu děkovala za záchranu vděčně
a nabídla, že by mohli sušit se společně,
že to všechno takhle skončí, nemohl prej tušit,
když společně odcházeli k ní si šaty sušit.

R:

5. V garsonce pak poseděli u lahvičky vodky,
čekajíce, než Věnovi uschnou svršky, spodky,
alkohol, ten, jak je známo, správně vztahy zpevní,
v posteli pak rozproudil i ztuhlý oběh krevní.

6. "Že jsem Katku z vody vytáh, sama nejlíp to ví,
život jsem jí zachránil a daroval i nový,
a teď jí mám ještě platit, no to se teda divím,"
rozčílil se Věna v síni hněvem spravedlivým.

R:

7. Soudce na něj zpoza stolu pohlédl skrz brýle
a povídá, že je třeba rozlišit ty chvíle:
"Poprvní jste vytáhnul včas, měl jste dosti vůle,
podruhé jste vytáh pozdě k vaší velké smůle!"

Balada vojenská o poškození cizích práv

Ivo Jahelka

Rec: Levá, dva, pohov, dva, zpívat, dva.

C **F**
1. Slyšte, jak Míra si civilu neužil
Edim C Dmi G
poté, co opustil podmínky polní,
C F
souzen byl za to, že cizích práv zneužil,
Edim C G C
všanc dal své vlastnosti morálně volní.
G C G C
Některé zážitky z vojenské služby
D7 G
ze všeho nejradši nezažil už by,
C G C G C
obzvláště poručík Meszáros Gábor
D7 G
dráždil ho jak býka červený fábor,
C G
Míra mu přislíbil stokrát v duchu
C
odplatu o síle čtyř dělobuchů.

G C G D7 G
R: Děvčice nevěrná, hlavice jaderná, vojna je nádherná!

2. "Jen počkej, Gábore, do dne a do roka,
však já ti připravím pořádnou ránu,"
sliboval Míra, a to s tváří proroka,
když tenkrát opouštěl kasáren bránu.
V civilu způsobem poměrně prostým
opatřil pro akci potřebný kostým,
v půjčovně rekvizit za mírný obnos
rozličné vám šatky snesou až pod nos,
než padly ty pravé, zkusil troje
s hodnotí majorskou stejnokroje.

R:

3. Sluneční brýle a falešné šediny,
Míra měl toho dne parádní formu,
do města, kde sloužil, zas přijel z dědiny,
na sobě majorskou tu uniformu.
Ukrytý v podloubí na hlavní třídě,
čekal, až v ta místa konečně přijde
ten, co ho dva roky soustavně deptal,
chudáka vojáka nikdy se neptal,
jenže dnes Míra byl nadřizený,
Meszáros tím pádem zas vyřízený.

R:

4. Vprostřed náměstí atrakce veliká:
cvičí tam poručík pořadový krok,
za hojné účasti vděčného publika
major ho péruje, až je z toho cvok:

C
"Čelem vbok, vpravo vzad, krok-sun-krok a klus,
D7 **G**
zastavit, stát, raz, dva, tři, pozor, pohov, šlus,
C
každou chvíli hrozí vám s nepřítelem střet,
D7 **G G7**
proto rychle k zemi a plížením vpřed!"
Aby se Meszáros neradoval,
tak na závěr Míra ho degradoval.

R:

+ Hej!

Balada zimní o smutném osudu zdomácnělého divočáka

Ivo Jahelka

- Ami G Hmi D**
1. Na horské boudě tam, co je Kvilda,
G D G D C E
pracoval v kotelně mladý muž Vilda,
Ami G Hmi D
veselou myslí oplýval stále,
G D G D B^b A A⁷
žertíky, legrácky, no a tak dále,
D C
ze všeho nejradši měl ale sázku,
G D A
sázel s kýmkoli o cokoli,
D G F^{#mi}
jednu tu sázku bych měl na ukázkou,
G A D
dál at' už promluví protokoly.
2. Vilda byl známý lyžařský koumes,
trénoval pod lesem, měl už tam svou mez,
přesvědčen o svém lyžařském umu
vsadil se s kuchařem u láhve rumu,
že klidně naučí lyžovat Vaška,
stanovil si tak cíl velmi smělý,
možná vám připadá to jako fraška -
- Vašek byl divočák zdomácnělý.
3. Posílil Vilda na výhru šance,
zhotovil sněžnice pro Vaška-kance,
a když měl přes den v kotelně topit,
vymýšlel vázání pro úchyt kopyt.
Za týden na kopec ved Vilda kňoura,
lyže mu k paznehtům připevnil hned,
nic platná nebyla kňourovi vzpoura,
proti své vůli byl postrčen vpřed.
4. O kousek níže právě v tu chvíli
přijížděl po cestě trabantík bílý,
v něm, značně lízlí, se vsedě-vkleče
vraceli myslivci z poslední leče,
vesele smáli se pomezi doušky,
že domů nepůjdou, pěli v triu,
ztichli tam sto metrů od staré soušky,
mysleli, že už jsou v deliriu.
5. Co se to řítí proti nim z Hamru,
Stenmark to nebude, ani Franz Klammerů,
kdo to kdy viděl na týhle trase,
na lyžích z kopce jet divoký prase?

Stojeden kilogram hmotnosti kňoura
srazil se s trabantem jak tvrdá pěst,
modřiny, boule a ve dveřích doura,
tak Vaškův poslední skončil se sjezd.

G **A** **D** **G D**
R: Vilda sezval kamarády na vepřové hody,
F#mi **Hmi** **G** **A** **D**
soud mu určil osm tisíc na náhradu škody.

Baladěnka

Ivo Jahelka

D C G D
1A. Poslyšte baladu, baladěnku
C G D
o tom, co stalo se ve Lhotě na bále,
G D C G
jak Lojza chtěl vyžrát na Laděnkou
A D A
a chudák Laděnka měla pak namále.

G D G D G D A D
R: Župsajda, hopsajda, sálovačka, krok-sun, facka, rvačka.

D G D G D
1B: Ten večer Lojza rum až do dna pil,
G D A D
takže už k půlnoci se podnapil,
F#mi Hmi G D
ze žalu poté zlost vypěnila,
G D G D
že Ladka ho za Tonda vyměnila,
G D A D
ach ouvej, vyměnila.

2A. Jak se tak u stolu šířal zlostí,
řekl si, že Ladce vyniknout umožní,
úkolů tohoto sám se zhostí,
před zraky celé vsi navždy ji znemožní.

R:

2B. Sklenka vína, ta jí přijde k chuti,
správně to ochutí kapka rtuti,
rtuť, to je výborné projímadlo,
nebude jí stačit umývadlo,
ach ouvej, umývadlo.

3A. V přísálí rozbitím teploměru
opatřil si Lojza kuličku rtuťovou,
Laděně diskrétně, na mou věru,
vylepšil nápoje kvalitu chuťovou.

R:

3B. Když dívka v šatech s bělostným proužkem
vypila sklenici jedním douškem,
opustil Lojza stůl s popelníkem,
něco si domlouval s kapelníkem,
ach ouvej, s kapelníkem.

4A. Půlnoční sůlíčko pro Laděnu
vyhlásil kapelník, když dvanáct houkali,

a že měl kytaru naladěnu,
muzika spustila a všichni koukali.

R:

4B. Jak Ladka v šatech s bělostným proužkem
tancuje s Toníkem sólo kroužkem,
netušíc, že snad už s příštím taktem
zažívacím jí rtuť projde traktem,
ach ouvej, projde traktem.

5A. Pak pohled k lítostí dojímací
uprostřed parketu lidem se naskytnul,
když rtuti účinek projímací
Lojzovi kýženou odplatu poskytnul.

R:

5B. Zazněl do ticha výkřik žalostný,
zahnědnul dívenky vzhled bělostný,
s nervovým šokem a břišní křečí
veze ji sanitka, hanbou brečí,
ach ouvej, hanbou brečí.

6A. Poslyšte baladu, baladěнку
o tom, co stalo se ve Lhotě na bále,
jak Lojza chtěl vyžrát na Laděнку,
teď v první nápravné navlíká korále.

R:

6B: Ladce veřejně chtěl pomoci k průjmu,
soud z toho udělal těžkou újmu,
na cele je Lojza s Gejzou Romem,
pro změnu kafe jim ředí bromem,
ach, ouvej, ředí bromem.

Cikánská balada

Ivo Jahelka

1A. Možná vám teď trochu pokazím náladu
C Edim Dmi G
C F G Ami
poté, co zazpívám otřesnou baladu
Dmi G C F
o tom, co stalo se u města Popradu,
G C Edim Dmi G
snad vás tím o spánek neokradu.

2A. Nákladní véeska ze služby pohřební
neveze na korbě předměty spotřební,
ten její náklad je, žel, také potřebný -
- tři rakve velké a dvě prostřední.

3B. Asi na dvacátým kilometru
Bb F Gmi C
Bb F G C
stopnul to auto kluk v modrém svetru,
Bb F Gmi C
vyšvih' se svižně na ložnou plochu,
Bb F C F
zrovna když začalo pršet trochu.

4C. I schoval se do rakve, do tý vlevo,
C Ami Dmi Ami
C F G C
po chvíli tam usnul jako dřevo, bogaj,
F G F C Bb C Bb C G C G
hore háj, dole háj, hore, dole háj.

5A. O kus dál cikáni opřeli motyky,
což bylo součástí pracovní taktiky,
a dle své zaběhlé letité praktiky
zapadli radostně do putyky.

6A. Výčepní alkohol posílil kondici,
navečer vyšli ven s úsměvem na líci,
nevadil deštík jim z nebe se valící,
autáky stopujou na ulici.

7B. Projela spousta aut i pár kobyly,
až je vzal s rakvema automobil,
občané cikánské národnosti
na korbu složili svoje kosti.

8C. Rakve, co tam byly, nevadily,
Romové zpívali a rum pili, bogaj,
hore háj, dole háj, hore, dole háj.

9A. Když řidič předjížděl vozidlo fekální,

probudil stopaře Romů řev bengální,
chtěl zjistit, zda trvá porucha frontální,
či zda už počasí je normální.

- 10A. Když víko od rakve odšoupla pravice,
cikáni na korbě propadli panice,
rázem je tu jejich konečná stanice,
za jízdy skáčou přes postranice.
- 11B. Lakatoš Fero se vrhnul z korby,
zaryl se nosem do jarní orby
a jeho bratr Ján zvaný Bidlo
z výšky pad' obkročmo na svodidlo.
- 12B. Po Ištvánovi zbyl flek a širák,
nestih' už zabrzdit s vlekem tirák,
Šaňo si při pádu překous jazyk,
Gejzovi cez brucho prejel gazík.
- 13C. Divil jsem se tomu stejně jak vy,
odsouzen byl šofér i kluk v rakvi, bogaj,
 Bb **C G C F C**
hore háj, dole háj, hore, dole háj.

Jéžišmarjá, to je Houska, už zas jde utíkat do Rakouska!

4B. Ty chlape bídná, vím, o co se ti zase jedná,
jdu k telefonu, vylouvat ti to už nemá cenu!
"Pane celníku, já chci bejt doma,
už mě neláká západní zóna,
striptýze ani penízky, jen jsem dostal chut' na řízky!"

Krejčí Karas

Ivo Jahelka

G **Ami** **G** **D**
1. V hospodě U dubu seděl krejčí Karas,
G **Ami** **G** **D** **G**
právě šestý pivo vyzunknul naráz,
F **G** **C** **D**
"proč já mám za ženu takovou hyenu,"
C **D** **G**
rozumoval nahlas.

F **G** **D** **G**
R: Rumba, rum, rumba, rum bumbá, rum.

2. Po osmém pivečku byl tu náhle nápad
a krejčík s nadhledem začal věc chápat:
jako se oběsím, tím Mářu vyděsím,
zas to bude klapat.

R:

3. Na tu svou legraci tuze moc se těšil,
hned druhý den ráno kšandy si sešil,
aby ho unesly, až odkopne sesli,
užil kvalitní tesil.

R:

4. Nejlepší oprátka z prádelní šňůry je,
ona se do hrdla správně zaryje,
užiju si švandy, zavěšen na kšandy,
až mě najde Marie!

R:

5. Žena se navrací, jen pár kroků zbývá,
krejčík se pokojně u stropu kývá,
jazyk má namodro, oči v sloup nadobro,
jak to při tom bývá.

R:

6. Srdcervoucí výkřik rozlehl se nocí
a ubohá žena k zemi se kácí,
srdeční zástava boj nad ní vyhrává,
konec je s legrací.

R:

7. V krejčím se pohnulo nečistý svědomí,
už se chystal slézti, vtom někdo zvoní:
sousedka odvedle přiběhla sem hnedle,
hrom aby bacil do ní!

R:

8. Žádněj živej není, vezmu si památku:
penízky, řetízky, hedvábnou látku,
tupě zírám krejčí, jak po bytě smejčí
a krade v šuflátku.

R:

9. V krejčím už kyne žluč, má násilný spády,
počkal, až obrátí se k němu zády,
když kradla z lednice, z výšky kop' ji do zadnice,
šok ji sklátil záhy.

R:

10. Dvě mrtvoly v bytě, to se mi nelíbí,
musím si obstarat někde alibi,
uvolnil kšandičky, ne však krk ze smyčky,
dopustil se chyby.

R:

11. Poučení měl bych nakonec vykládat:
s žerty je potřeba chytře nakládat,
při každým humoru mít se na pozoru
a bystře uvažovat.

R: Rumba, rum, rumba, rumba, rum, bum!

Na besedě s občany

Ivo Jahelka

Emi **Hmi**
*: S přihlédnutím k hledisku obecného přehledu
Ami **C** **G**
v agitačním středisku uved' jsem se do sedu
Ami **Emi** **F#** **H7**
poté, co na předtisku zván jsem byl na besedu.

Emi **Ami** **Edim H7**
1A. První mluvil ekonom, eko-, eko-, ekonom,
Emi **H7** **Emi**
a hned o tom, o onom, o tom, o onom,
D **G** **H7** **Ami** **Edim H7**
vyjevil nám prognózy, čímž nás probral z hypnózy,
Emi
zvýšil neurózy.

G **A**
2B. Měl fakt o tom ponětí, když řek', že kousek po kousku
D **H7**
snad na přelomu století se přiblížíme Rakousku,
Emi **Ami** **H7**
chceme-li však mít tu šanci vzdálenosti zkracovat,
Emi **Ami** **G** **H7**
tak prý všichni zaměstnanci museli by pracovat,
pracovat, pracovat.

3B. Ekonomicky být silní, to by se to zpívalo,
měnu mít konvertibilní - taky prý to bývalo,
než koruna získá tvrdost, můžeme i skrachovat,
aspoň, prosím, vlastní hrdost, tu si zkusme zachovat,
zachovat, zachovat.

4A. Pak vystoupil učitel, uči-, uči-, učitel,
řek', že je to na pytel, všechno na pytel,
škola hrou že stále je, jenže ony galeje,
až jeden zakleje.

5B. Pan Jan Amos Komenský snad tloukl by se do hlavy,
kdyby československý zřel model školské soustavy,
na štíru jsme s morálkou a stud nám hlavu nesklání,
když s přímluvou či obálkou jdem vstříc právu na vzdělání,
vzdělání, vzdělání.

6B. Pak najednou čtem Memento a odpovědní diví se:
drogy, punk, a nejen to, i charaktery křiví se,
tak co s tou naší mládeží, prý nemá úctu k šedinám,
nechce takhle dále žít, jednou skládat účty dějinám,
dějinám, dějinám.

7A. Pak promluvil sportovec, sporto-, sporto-, sportovec,

bedna, atlet, svalovec, atlet, svalovec,
vyprávěl, jak polyká léta anabolika,
zatím že je to klika.

- 8B. Pak mluvil o svém rekordu tam na posledním mítinku,
jak moh' přijet ve Fordu, však seděl v něm jen chvílinku,
v té pozornosti sponzora teď bez dlouhých cavyků
už jezdí jeden seshora, a všechno má svou logiku,
logiku, logiku.
- 9B. Dřív čutalo se na pláccích a každý smál se dopingu,
dnes v podpultových teplácích se věnujeme joggingu,
v zdravém těle zdravý duch, to vztah je přímo úměrný,
však ví každý lapiduch, jak klesá náš věk průměrný,
průměrný, podměrný.
- 10A. A nakonec ekolog, eko-, eko-, ekolog
přednesl jen nekorolog, nekro-, nekrolog,
že je v zájmu popředí to životní prostředí,
dneska každý dobře ví.
- 11B. Nejstrašnějším zločinem je možná vražde úkladná,
ale jakýmpak je počinem ta hrozná halda u Kladna,
v ní kyanidy na hraní a jed se vtírá do kůže
a otrávení havrani, a nikdo za nic nemůže,
nemůže, nemůže.
- 12B. A emise a eroze a ryby břichem nahoru
a už i díry v obloze, jsme trosečníci na voru,
v zájmu čeho devastace zvládli jsme i bez plánu,
Země poslední je štace, snad hůl nad ní nezlámu,
nezlámu, nezlámu.

G C G Ami F D
*: Nějak nás rozbolela hlava tam na tý křižovatce dějin,
G C G Ami F D
přednost se, hochu, dává zprava, jenomže ne beznaději,
C Edim G Fdim
at' jsi Čech anebo Slovák, at' nás víra jako plovák
C G C G C G
drží nad vodou, smiřme se s přírodou a dobu hladovou
Ami C Ami D
odvratme rozumem a moudrostí, ne neumem a slabostí
C G
ve jménu příštích radostí ...

Nejsme všichni svatí

Ivo Jahelka

- E** **A** **E**
1. Nejsme všichni svatí, to se ví,
F# **H7**
nejsme všichni svatí, to se ví,
E **A** **E** **A**
a neplatíme nájem a lžeme si navzájem
F#mi **H7**
a trochu příliš pijem a někdy se i bijem,
A **E**
nejsme všichni svatí, to se ví,
D **A** **E**
když se ráno slunce objeví.
2. [: Nejsme všichni smutní, to se ví, :]
život dal víza vstupní, tak netřeba být smutní,
vždyť usměvavé tváře, to je ten správnej nářez,
nejsme všichni smutní, to se ví,
když se ráno slunce objeví.
- D** **G#**
R: Pravda je hluboko jako dno Macochy,
A **E**
na duši nepokoj, je konec epochy,
D **G#**
století pokroku, báječnejch počinů,
A **E** **H7**
falešnejch proroků, justičních zločinů.
3. [: Nejsme všichni moudří, to se ví, :]
ale až přijde čas bouří, ať vyhrajou tu moudří,
a hloupost, ač je věčná, nebude nebezpečná,
nejsme všichni moudří, to se ví,
když se ráno slunce objeví.
4. [: Všichni jsme jen lidé, to se ví, :]
tak dřív, než prach z nás zbyde, pojďme žít jako lidé,
slušně, samozřejmě, já přeju ti, ty přeju mně,
všichni jsme jen lidé, to se ví,
když se ráno slunce objeví.
- R: Pravda je hluboko jako dno propasti,
tak už se upokoj, sám nesu odkaz ti,
že až se probudíš, tak se ti poštěstí
v osudu osudí sáhnout si pro štěstí.
- E** **A** **E**
*: Nejsme všichni svatí, to se ví ...

D **F#**
1. V politickém kvasu aktivizování
Hmi **A** **D**
je jen málo času na taktizování,
G **D** **E** **A**
volby totiž budou, nevídané drama,
G **D** **A D**
však nejde do nich s nudou naše nudistická strana.
A **D G D**
Formují se zelení, lidovci i buddhisti,
A **D A D**
ovšem převzít velení chceme i my nudisti,
A **D G D**
fakt jsem rozum nepopil a klidně vám prozradím,
E **A** **D**
že zpátky do Evropy jdeme s holým pozadím,
G **D** **A** **D**
že zpátky do Evropy jdem s holým pozadím!

D **A** **D**
R: A tak mezi nás přijď, kdo máš holou řít',
A **D**
tím heslem se řid', slunce na tě svit'!

G **A** **D** **C**
*: Radujem se z plurality my, odpůrci brutality,
G **F** **C** **A**
a, zbaveni totality, pro činnost chcem lokality,
G **A** **D** **C**
nejlepší co do kvality, hlavně pryč z ilegality,
G **Fdim** **Ami** **D** **G**
po volebním guláži nashledanou na pláži!

2. Možná, že náš program připadá vám známý,
neslevíme o gram, tak pojdte všichni s námi,
perspektiva voleb na pozadí bílém,
a vedoucí role budiž naším cílem!
Vypudíme z radnice ty zkompromitované,
co měli své zadnice vždycky v teple schované,
ovládneme parlament pro záměry nudistů
a důvěru nezklamem, volte Bědu Šulistu,
a důvěru nezklamem, volte Šulistu!

R:

*: Naklademe požadavky: nevyrábět žádné plavky,
jinak bude v hlavních rolích živý řetěz zadků holých
od Můstku přes magistrálu až k budově Federálu,
tak rozdaná karta je nudistické partaje!

Otevřený dopis veksláků

Ivo Jahelka

Rec: Vážený pane kolego!

Dmi **A7** **Dmi**
1. Tak jsme včera byli v bance na exkurzi
Gmi **F** **A7**
podívat se na ty tance s těmi kursy,
F **C** **Dmi** **A7**
a co že si o tom myslí vekslácký svaz nezávislý:
Dmi **Gmi** **A7** **Dmi**
čtyři pětky za dolar - to je pecka na solar,
Gmi **A7** **Dmi**
čtyři pětky za dolar, no to je na solar!

2. Vždyt' my jsme ti nádeníci tvrdé měny
a svoje si chceme říci na ty změny,
politika valutová měla by nám salutovat,
my jsme jejím odrazem, a vy na nás s podrazem,
my jsme jejím odrazem, a vy s podrazem!

F **C** **Dmi** **A7**
R: Valuty, devizy, každý chce mít provizi,
Dmi **Gmi** **A7** **Dmi**
devizy, valuty, je to nahnutý.

3. Zatímco si úředníci pospávali,
my pro blaho pracujících postávali
před Tuzexy v létě, v zimě, jen si každý klidně vyměň,
nezávisle, nestranně, i když nejsi ve straně,
nezávisle, nestranně, i kdyžs' nebyl ve straně.

4. Když si to tak dohromady trochu shrnem,
víme, že jsme mnohým tady v oku trnem,
k tomu můžem dodat pouze: pomáháme lidem z nouze,
devalvační tendence strčte si do kredence,
devalvační tendence patří do kredence!

R:

5. K nezaměstnaným teď snesem přirovnání,
požadujem taky mzdové vyrovnání,
jako budou brát od státu propuštění z aparátu,
sociální otřesy rozmyslete dobře si,
sociální otřesy, ty rozmyslete si!

6. A hned zítra vstupujeme do hladovky,
i kdyby nás, jak čujeme, zmohla stovky,
skončí zle, kdo s čerty smilní, nechcem být konvertibilní,
a s pozdravem "Čest práci!", podepsáni veksláci,

D

a s pozdravem "Čest práci!" se loučí veksláci!

1. Paní Růža stála nad hromadou prádla,
ráda, že to prádlo bez problémů zvládla,
jeden kousek zůstal ušpiněnej silně:
manželovy gatě, který nosí v dílně.
2. Paní Růža vzdychla: zatracenej Karel,
zas se v práci otřel o asfaltu barel,
tohle vyprat nejde, budu muset zjistit,
čím takovej sajrajt nechá se vyčistit.
3. Čikuli a benzín v správné koncentraci
ušetří vám značně při čištění práci,
návodem tím moudrým řídila se paní,
vlila směs do kýble, dala se do praní.
4. Zanedlouho fleky vypraly se krásně,
paní Růža prádlo vytáhla z lázně,
co v kbelíku zbylo, chrstla do záchodu,
očekávající mužova příchodu.
5. Karel už je doma a, sotva nají se,
půlhodinku stráví posezem na míse,
pilně noviny čte denně od A do Zet
a jako čítárnu používá klozet.
6. Začten v Rudé právo dal si ještě šluka,
pak dolů nedopalek odhazuje ruka,
účinky jak mina má však hořlavina,
když do ní dopadne rozžhavená Drina.
7. Za Kadlem do špitálu teď choditi je Růže,
obtížně se hojí ohořelá kůže,
příště Růža svěří šatstvo komunálu,
popřípadě zbytky vleje do kanálu.

C **Emi** **F** **C**
 1. Kdybych byl v JZD družstevním pasáčkem,
F **C** **G** **C**
 cingili-cink, cingili-cink,
 Emi **F** **C**
 neměl bych potíže s kravatou a sáčkem,
F **C** **G** **C**
 cingili-cink, cingili-cink,
Ami **Emi** **F** **C**
 časně bych vyháněl, nespoután bontonem,
F **C** **D⁷** **G**
 cingili-cink, cingili-cink,
Ami **Emi** **F** **C**
 na louky, na stráně, hnán vlastním pohonem,
F **C** **D⁷** **G**
 cingili-cink, cingili-cink.

2. Namísto taláru bytelné bičiště,
 cingili-cink, cingili-cink,
 dobytek do párů a mozek vyčištěn,
 cingili-cink, cingili-cink,
 šik vaták střižený, byl bych si svým pánem,
 cingili-cink, cingili-cink,
 jen podvraták křížený mým výkonným orgánem,
 cingili-cink, cingili-cink.

C **G**
 R: Bučí si zvesela moje klientela
D **C** **G**
 složená z báječných dojnic a telat,
C **G** **D**
 já si čtu Othella, spokojen docela,
C **G** **D** **G C G C F C**
 tohle je opravdu radost dělat.

3. A v čase dožínek zvolal bych hurá!,
 cingili-cink, cingili-cink,
 vyzul se z holínek, navštívil kulturák,
 cingili-cink, cingili-cink,
 v bělostné košilce na ruma s předsedou,
 cingili-cink, cingili-cink,
 já ze Lhoty Rotschild jsem, se mnou nic nesvedou,
 cingili-cink, cingili-cink.

4. Země je pastvina ze samých čtyřlístků,
 cingili-cink, cingili-cink,
 já už si vzpomínám, jak sáhnout po štístku,
 cingili-cink, cingili-cink,
 tak je to se světem, všichni svým nasáknem,
 cingili-cink, cingili-cink,

někdo tím teletem, jinej zas pasákem,
cingili-cink, cingili-cink.

R: Bučí si zvesela moje klientela
složená z báječných dojnic a telat,
dolů a nahoru, z knihy do bachoru,
tohle je opravdu radost dělat.

Peníze

Ivo Jahelka

D G A D B^b A
*: Peníze, prachy, prašule, kdopak by chtěl být na nule,
Hmi F#mi A D
hlavně plný šrajtofle, pivo, klid a pantofle,
G A D B^b A
ale až nám tu měnu rozdělí, budme pořád veselí,
Hmi F#mi E A
byť bankovky některé nám historie sebere.

D A D C G D
1. Třeba partyzán z pětistovky už v Čechách klasa není,
A D G D A D
spíš borec s kuklou z Jednotky rychlého nasazení,
A D C G D
neobstojí Komenský ani panorama Hradčan,
A D G D A D
tož tip na peníz slovenský: pri vodnom diele bača.

2. Chyt' se stébla, tonoucí, strachy z toho blednu,
kurs prý bude plovoucí, jen doufám, že ne ke dnu,
bil sa Janko do hlavy nad padesátkou s Štúrem,
když z Wechselstube v Břeclavi v lednu vyšel s bůrem.

Penzista Pišta

Ivo Jahelka

- G C D G**
1. Penzista Pišta zblednul dočista,
Ami D
vybryndal kofolu a ztuhnul u stolu
G Hmi A E A
poté, co zleva zaslech' slova:
D F C D
"Uvidíš, Bedřichu, zítra ji oddělám,
G D A
oddělám ji a budu mít klid,
D F C D
bude to bez křiku, já už si majzla dám,
F C D A D G
odvedu prácičku skvělých kvalit!"
2. Ježíšikriste, jde o vraždu jistě,
to se Franta Cigán, lajdák a chuligán,
odhodlal k činu oddělat ženu,
nejlepší teď bude rychle se vypařit,
nenápadně si odskočím,
na VB, tam už ví, jak mu plány zmařit,
a tak snad nebude spáchán zločin.
3. Výjezdní hlídka do knajpy vlítla,
milýho Cigána i jeho kumpána
hezky zatepla bez řečí čapla:
"Tak, pane Cigáne, ptám se vás popáté,
co jste chtěl udělat vaší ženě,
tvrdil jste v hospodě, že ji odděláte,
jistě jste na to šel promyšleně!"
4. Zlotřilý Cigán, zlomen a zviklán,
zakřenil se drze, jak to měl v povaze,
když se vychechtal, všechny zdeptal:
"Todle obvinění vám teda nesesedne,
chtělo by to malou změnu,
já jsem chtěl oddělat zítra odpoledne
F G F G
zameškanou směnu, a ne ženu!"

Píseň československého nebydliče

Ivo Jahelka

- G D G D A D**
1. Jak zajíček v své jamce budu bydlet v zemljance,
Ami G C D G Edim Ami D
což reálná je nuance mých bytových potřeb,
G D G D A D
nebo v rouře od plynu, tam nešlapeš po linu,
Ami G C D G Edim D G
nemusíš zout holinu, jen před dírou se otřep.
Ami D G Hmi
Nepomůže modlení, soudím, že jsme v prodlení
C Hmi Ami G A D
a v kultuře bydlení dost namydlení.
2. V téhle smutné parádě, ne že bych chtěl navádět,
ale zkus se dáti k armádě, nebudeš snad zabit,
a když už jsem to nakous', sice nevyjedeš do Rakous,
ale máš šanci jakous-takous na byt, na byt, na byt.
Je jen málo profesí v žadatelů procesí,
co jsou tu nejhlavnější a rovnoprávnější.
3. U nás už je normálka pokroucená morálka,
intervence, obálka, byt' se nám to hnusí,
než si krk do kšandy dát, dlaždič nebo kandidát
na konto té bandy dát musí, musí, musí.
Pak ruka ruku umyje, pro každou z té sumy je,
nekouká se na city, když jde o byty.
4. Vážně nejde o mýlku, je tu pár extra hotýlků,
tam maj vždycky postýlku, v noci nebo ve dne,
tam v erárním kabátu s plnou penzí od státu
začne chápat podstatu ten, kdo si u nich sedne.
Dveře sice bez kliky, však jménem republiky
dekrety se přidělí, tak budme veselí.
5. Není snad na závalu, když firmy ze Západu
v devizovém nákladu stavět nás tu učí,
za stavební ohradou s lopatou ne pod bradou
pracují a nekradou a za kvalitu ručí.
Pohled je dnes nevesel na stav českých řemesel,
na zlatý český ručičky, zbyly jen řečičky.
6. Proč máme na to doplácet, když přes tyhle štrapáce
dál se staví paláce, jsou v nich prý i kryty,
na plyšovém tebichu říkám si tam potichu,
že platí daň z přepychu, za to byty, byty, byty.
Nechci to dál rozvádět, máme-li práci odvádět,
C Hmi Ami G F C G D G
léčit lidi či vzít vidle, chceme aspoň slušně bydlet!

Píšeme dějiny

Ivo Jahelka

G **D** **G C G** **A** **D**
1. Naše zem v Evropě sice neleží na ropě,
 C **Edim** **G** **Fdim** **C** **Hmi** **D**
ale lidi se maj' tu, no, jako v Kuvajtu, s kytičkou na klopě,
 G **D** **G C G A** **D**
no teda, pravda, jen někteří, ostatní láteří,
C **Edim** **G** **Fdim** **C** **D** **G**
namísto šejků myšlení Švejků s gumovou páteří.

G **D** **C** **G**
R: Píšeme dějiny týhletý krajiny,
F **C** **G** **D** **G**
jaká to story je, poví až historie.

2. Na Čecha-praotce vzpomínám v závodce,
jak stál na Řípu, zubama skřípu nad flaksou v karotce,
z mlíka jsou nádory a všemu navzdory
kolem úst, baže, jen med se nám maže přes naše názory.

R:

3. Rytíři v Blaníku, no tak jen žádnou paniku,
klidně si spěte, vždyť všechno tu kvete, teda až na ekonomiku,
jen když je veselo, chachachachacha, knedlo-vepřo-zelo,
na nos si Češi dál bulíky věší, až sem to dospělo.

R:

4. Úřad je demokrat, přece ten by nás neokrad',
cenový zvláště, netřeba záště, děkujem nastokrát,
jen je hloub do koryt, k naštvání Favorit,
nic není k mání, vždyť všechno se shání, jen blíž je na Bory.

C **D** **G**
R: + poví až historie ...

Pojďme si udělat legraci

Ivo Jahelka

D F#mi Hmi F#mi
*: Pojďme si udělat legraci, takovou normální srandu,
G D Emi A
život tak vážně nebrat si a žádnou propagandu,
D A C G
přestaňme na chvíli sledovat jobovky z masmédií,
D Cdim G D G A D
pojďme se jenom tak radovat v týhle komedii.

D A D
1. Vzpomeňme žaloby dědy Bláhy, jak vraždu oznámil Bezpečnosti,
D
on tenkrát žaloval Státní dráhy, že jeho koza je na věčnosti,
A D
uvázal chuděru k břevnu šraněk, než courák přejede z Kamenice,
A D
opilý závorář Ferda Vaněk šraňky zved' s kozou, no šibenice.

A G A D
R: Pravda svatá, zákon v patách zas po něm ruku natáh'.

2. Hájlil se u soudu vekslák Laco, že věru těžký je život lidský,
když se ho pan soudce tázal, na co skupoval dolary americký.
"Já chci mír budovat, žádný tlachy, v USA choděj' si nastro-
jení,
tak jsem chtěl skoupit jim všechny prachy,
aby už neměli na zbrojení!"

R:

*: Žijeme na jedný pavlači, musíme občas mýt schody,
a než nám oči zatlačí, at' uteče dost vody,
hrajeme s životem na fanty, hledáme cestu svou schůdnou,
občas nás chytanou in flagranti s blbostí, tou svůdnou.

Příběh zvědavého pána

Ivo Jahelka

- G D G C G Ami**
1. A teď bude vypovídat poškozená strana,
C Hmi G D7 G
slavný senát si povzdychnul: to zas bude drama,
Emi Ami Dmi Emi
tak nám, pane Dvořáku, celou věc po pořádku,
D7 E D7 G D7 G
hezky vyličte, nic nezamlčte, hlavně nic nezamlčte.
2. Poškozený vsunul jazyk tam, co míval zuby,
na vinníka vedle vrhnul pohled plný zloby,
potom povstal z lavice: "Slavná soudní stolice,
pravdivou chci teď podat výpověď já, podat výpověď."
3. "Pokojně jsem se navracel z návštěvy divadla,
když vtom, zcela nečekaně, žízeň mě přepadla,
vzhledem k této obtíži rozhod' jsem se ke Kříži
na pivo zajít - Plzeň tam mají, totiž Plzeň tam mají."
4. "Když jsem přicházel k výčepu, tak jsem zpozoroval,
jak ven vyběh' obviněný a divně se choval,
spínal ruce a volal pořád jenom dokola:
a mám ji, mám ji, a mám ji, mám ji, a mám ji, mám ji!"
- C G**
*: "Už ji mám!"
5. "Nejdřív jsem se domníval, že je to stav po pivě,
jenže on se jinak choval poměrně střízlivě,
i napadlo mě mimoděk, co asi má ten člověk,
a že jsem zvědavec, šel jsem hned na věc,
já šel jsem hned na věc."
6. "Na mou otázku: hej, pane, co to vlastně máte,
ubalil mi děsnou facku ve stylu karate,
a když jsem padal k zemi, zaslech' jsem, jak říká mi:
jaký s tím fraky, a máš ji taky!"

- E D E H E**
1. Vojín Piskoř Miloš měl čtyřicet kilo,
F#mi E F#mi E H E
propadlý hrudní koš, na břicho nezbylo,
A E F# E
on však na to nedbal a s pýchou pravou
A E H E
často se holedbal se svou postavou.
A E F#mi A
Prý když si, vážení, z hlavy sundá čepici,
G A G A
tak že klidně proleze hlavní skrze houfnici.

G H E H E
R: Kanón, rajón, lampas, bum.

2. Tenkrát v opilosti četař ho poňoukal,
aby ty svý kosti do těla nasoukal,
že má fůru keců, na něj se obořil,
zpitej Piškoř z hecu do laufu se vnořil,
leč hlava se v hlavní mu nějak divně zaklesla,
pak už ani kroucením vyprostit ven nešla.

R:

3. Blížil se čas střelby, s ním se blížil malér,
dávno už neměl by v hlavní být ten frajer,
tak jsme mu polili hlavu trochu olejem
na čištění po střelbách - snad k výsledku dospějem.
To je, vážení, situace k zasmání,
jenže to tu taky trochu basou zavání.

R:

4. Střelby jsme prošvihli díky přítomnosti
vojína Piskoře v nábojový komoře,
tím pádem jsme všichni bez vycházek byli,
tož jsme Piskořovi na těle ublížili,
neměl cpát hlavu tam, co je místa málo,
pane prokurátore, dyk se tak moc nestalo.

- A**
*: Teda až na tu zlomenou nohu,
na těch pár vyražených zubů,
a na to oko už vidí,
Hmi D G
výše trestu se mi zdá přiměřená,
A E A
ale tak pro osm lidí.

Případ nudisty Bédi Šulisty

Ivo Jahelka

E **Edim**
1. Poslyšte příhodu Bedřicha Šulisty,
H **E**
jak se chtěl prosadit pomezi nudisty,
F#
co bolí více než spálený pozadí,
A **E** **H**
to obsah soudního spisu vám prozradí.

2. Zajásal Šulista nad zprávou v novinách,
že účast na pláži bez plavek povinná
taky u rybníka za obcí Hradiště,
slabou půlhodinu od jeho bydliště.

E **A** **E** **A**
R: Na pláži, pojdme na pláži,
E **C#mi** **H** **E A E A**
tam se všechno ukáže.

3. V sobotu spatřit pak bylo lze Šulistu
kráčet po pláži jak Adam bez listu,
že kvůli nudistkám v jistém byl napětí,
na břicho nucen byl ulehnout vzápětí.

4. Na břicho změnil pak Šulista taktiku:
k očím si přiložil aparát Praktiku,
obrázky nahých žen výhodně zpeněží
nemravným dědečkům v hospodě Pod věží.

R:

5. Přítomné nudistky nesly to s nevolí,
jenomže nadávky, ty Bědu nebolí,
tak dlouho cvakal spoušť a hrál si na lovce,
až na něj dívenky poslaly svalovce.

6. Hromotluk Bědovi bez dlouhých cirátů
odebral aparát po vzoru pirátů,
začal s ním utíkat, přičemž měl za lubem
schovat ho Bědovi do houští za dubem.

R:

7. Útok na majetek podráždil Bedřicha,
vyskočil z osušky s rukama u břicha,
rozběh' se do houští, tam mezi jalovce,
získat zpět aparát, dohonit svalovce.

8. V tu chvíli věci spád dostaly, připouštím,
přijížděl autobus po cestě za houštím
a v něm si jeptišky zastavit nechaly,

se zřejmým úmyslem do houští spěchaly.

R:

9. A Běda Šulista honící zloděje
proběhnul skrz houští a vstoupil do děje,
chlupatý, hambatý, překvapen nemile
octnul se tváří v tvář dřepící přesile.
10. Tak na tom palouku pod smrčky bez šišek
omdlelo v tu ránu na třicet jeptišek,
na VB dlouho pak zkoumán byl Šulista,
zda není úchylný deviant-sadista.

A E H E

R: + tam se všechno ukáže ...

Song propuštěného aparátníka Ivo Jahelka

- D G D C G A D**
1. Utrpěl jsem krutou ztrátu, těžký je můj osud,
A D G C G D G
neb' už nejsem v aparátu, jako byl jsem dosud,
Ami H⁷ Emi H⁷
dvacet let jsem věrně sloužil proletariátu,
Emi D G D A D
a včera se smutně ploužil ze sekretariátu.
2. Kam já jenom, ubohý, se kádrově teď včlením,
bez vedoucí úlohy se život rychle mění
a ten, kdo mi lezl včera do zadku jak pako,
s úsměvem dnes za večera do téhož mě nakop'.
- Hmi F#mi G F#mi**
R: Jako zlato bez karátu jsem bez svého aparátu,
Hmi A D G D A D
aparát, aparát, už není můj kamarád.
3. Že prý nejsem řádně vzdělán a pro jevy mumlu,
tak z toho si houby dělám já, absolvent VUMLu,
ke klasikům do učení, tam jsou věci skryty,
a krizové poučení nad všechny maturity.
4. Že zdravotně z toho trop jsem, marně hlásím vládám,
už je konec se SANOPZem, na Bulovce strádám,
naše prý se rovnat může zdravotnictví světu:
na pokoji osm lůžek, a nás deset je tu.
- R: Kdo se o mě postará tu, když už nejsem v aparátu,
aparát, aparát, zase bych tam šlapal rád.
5. Co můj obchod separátní s dovozovým žvancem,
kam jsem jako aparátník chodil s velkým rancem,
copak můžu brát to s klidem: místo kentky marska,
k tomu nákej inteligent jí můj sýr ze Švýcarska.
6. Měl jsem Tatra 613, předtím šetstetrojku,
dneska už je všechno jináč, čert vem přestrojku,
fajn bylo bez revoluce i bez demonstrací,
nakonec snad budu nucen živiti se prací.
- R: Jak k hranicím ostny drátu patřil jsem já k aparátu,
aparát, aparát, kde teď budu spát a brát?

Soudili se

Ivo Jahelka

D G D G D G D A
1. Soudili se, soudili se dva sousedi o hranice,
D G D G D G D
o hranice, starou slívu, o kus meze, o smrad z chlívu.
G D G D
Byl to spor urputnej, pět let se táhnul,
Gmi D G D
pět let se táhnul, pět let se táhnul,
G D G D
jeden na druhýho i ruku vztáhnul,
Gmi D G D
i ruku vztáhnul, i ruku vztáhnul.

D G C G D
R: Nenávist každá, ta pomine, pomine,
D G C G D
všechno se srovná, jen oni ne, oni ne.

2. Soudili se, soudili se rozvedení o svý jmění,
o svý jmění, o portmonky, o kastróly, o potomky.
Byl to spor urputnej [: s křikem a pláčem :],
s křikem a pláčem,
ó, jak si překrásně [: po krku skáčem :],
po krku skáčem.

R:

3. Soudili se, soudili se sourozenci mezi věnci,
mezi věnci, pozůstalí, kdo co zdědí, kdo co sbalí.
Byl to spor urputnej [: bez slitování :],
bez slitování,
byl na hrobě plevel a [: devátý stání :],
devátý stání.

R:

4. Soudíme se, soudíme se lidi s lidma, kdo víc snese,
kdo víc snese, kdo se nedá, jen těžko se pravda hledá.
Je to spor urputnej [: s sebou nás vláčí :],
s sebou nás vláčí.
Může to k smíchu bejt, [: nebo spíš k pláči :],
nebo spíš k pláči.

R: Nenávist každá, ta pomine, pomine,
všechno se srovná, jen lidi ne, lidi ne.

D A
*: Svou pravdu máš, já mám zase jinou,
Hmi G
možná se sejdou a možná se minou.

D **A**
Já vím, tenhle svět snad jednu vadu má,
Hmi **G** **D**
že každý z nás jen tu svou pravdu má.
Soudíme se ...

1. Přišla paní ke stání, hned se dala do lání,
že s mužem nic nesvede a že se radši rozvede,
manžel prý jen nadává, peníze jí nedává,
taktéž není k použití při intimním soužití.
2. Pak ji lítost přemohla, že slova vydat nemohla,
ještě nežli usedla, tak zahanbeně uvedla,
že nejvíc se jí dotýká, když muž prý se s ní potýká
a vulgarismem žalostným nutí ji k hrám milostným.
3. Soudce ji vzal za slova a chtěl slyšet doslova,
jaký výraz používá muž, když po ní toužívá,
paní se však styděla, když cizí lidi viděla,
tak na lístek to napsala a předsedovi podala.
4. Soudce hlavou pokýval, když na lístek se podíval,
než do spisu ho založil, též soudkyni ho předložil,
soudkyně přisedící, v pohodě si medící,
okolí nevnímala, už čtvrt hodiny dřímala.
5. Když po chvílce procitla, v trapnosti se ocitla,
oči si protírala a na tu výzvu zírала,
k tomu žertík osudu pak dovršil tu ostudu,
neb soudkyně jak ta žena též měla jméno Božena.
6. Pokuste se domyslet událostí další sled,
mezi lidma od práva však takhle se to podává:
v šoku prý byl předseda, když skončila ta beseda
a lístek se mu vrátil zpět dopsán větou:
Zítřka v pět.

Velký pitaval z malé republiky

Ivo

Jahelka

G **D**
R: Poslyšte písničku, je podle práva,
F **C** **G**
o tom, co v životě lidem se stává,
Hmi **C** **G**
ze soudních spisů se k lepšímu dává
F **C** **G**
příběhů pár, a k nim se dodává:
A **D** **G**
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

G **Hmi** **C** **G**
1. Na Petřín už míří čtyři příslušníci silní,
Emi **G** **D#** **D**
do houští tam dívky lákal zvrhlík pedofilní,
G **Hmi** **C** **G**
netušily nezletilé, že je to jen léčka,
Emi **G** **D** **G**
tak přišly o to nejcennější - obral je o céčka.

2. V Budějicích u soudu zas probíhá stání,
určujou tam děcku otce, ten se však nebrání,
hrdě uznal otcovství a usmíval se lehce,
na otázku, jak s placením, řek', že za to nic nechce.

R: Poslyšte písničku, není moc dlouhá,
o tom, kdo mrkvičku zákonu strouhá,
člověk je hříšný a rád se rouhá,
stačí šlápnout vedle, a pak, ouha, ouha, ouha, ouha:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

3. "Slavnej soude, Franta Houska lakomý byl velmi
a tou svojí lakomostí dost na nervy šel mi,
kvůli němu v ublížení na zdraví se vezem,
my v opici mu vrtali koleno nebozezem."

4. Ve Lhotě zas pohřební vůz zastavila hlídka,
že je šofér podnapilý, ozvala se výtka,
řidič zvednul víko rakve, řek': " To máte těžký,
no tak vstávat, hybaj, babi, dál prej musíme pěšky!"

R: Poslyšte písničku, není moc krátká,
že občas zaklapnou i zadní vrátka,
jako když z šampusu vyletí zátka,
s člověkem to jde pak pěkně zkrátka:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

5. Na Žižkově ztuhla tuhle rázem krčma celá,
když tam Lojza vykřikoval, že všechny oddělá,

na VB pak výpověď už nedoznala změny,
dodal jen, že oddělat chtěl zameškaný směny.

6. Na krku nosil žiletku a chodil na diskošku,
až do jinýho stavu přivedl povolnou Božku,
táta na něj řval: "Ty nemáš rozumu snad špetku,
měls na krku jen žiletku, tak teď máš ještě štětku!"

R: To byla písnička celá ze života,
jen at' vás nemejlí veselá nota,
každého z nás občas zatlačí bota,
s paragrafy, s těmi je lopota:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

Veselá revoluce

Ivo Jahelka

- C** **Emi** **F** **C**
1. Poslechněte, mládencové, penzisté i panny,
G **D** **G** **D** **G**
kterak u nás nastal konec vlády jedné strany,
F **C** **Dmi** **G**
není to tak dávno, co bych za tyhlety sloky
Emi(D7) **F(G)** **G(-) C F G**
sklidil místo zatleskání nejméně dva roky.
2. Kdo nám chce mluvit do duše, a když mu slova schází,
tak má v ruce obušek a ústa plná frází,
tak tu vznikla, říkám v chvatu, fantazii krotě,
nová funkce z nomenklatur - prohnílý kůl v plotě.

F **C** **G** **C**
R: My jsme ta veselá revoluce,
F **C** **G** **C**
písničky jsou naše rezoluce,
F **C** **G** **C**
slova jak květiny vzešla z pravdy,
F **C** **G** **C**
píšeme dějiny už doopravdy.

3. Jen si každý zanádávej, jen si zalamentuj,
náladu nám zvedl přímý přenos z parlamentu,
kdo by řek', že hlasování takhle skvěle vyzní,
byla to nejlepší komedie televizní.
4. Kdopak nás tam zastupuje za národ a za lid,
nestačil jsem v onu chvíli vážně oči valit,
převážná část poslanců však ohebná je vlastně:
změnili svá přesvědčení přes noc jednohlasně.

R:

5. Ve víru těch událostí mnohý začal mládnout,
čekali jsme, kdo nám bude federálně vládnout,
odborníci, nestranníci, vláda, koalice,
skutečnost však byla jako pecka do palice.
6. Byť vedoucí úloha už patří minulosti,
zas dvě třetiny komunistů - to je, inu, k zlosti,
mnohý křičel, že jsme chtěli vládu novou zbrusu,
jiní zase úsloví o košili a trusu.

R:

7. Z továren prý do divadla na kulturní vložku
hnala strana do Prahy svou ozbrojenou složku,
a kdyby snad studentíci zkoušet chtěli finty,
tak jim s sebou pro jistotu dali ještě flinty.

8. I já záhy založím si svoji vlastní stranu,
budu v ní sám a sto lidí na moji ochranu,
tím pádem mým protivníkům zmizí úsměv z tváře:
přijímám i rozpuštěné milicionáře.

R:

9. Červená se line záře, nad tím dým se válí,
když StB v potu tváře dokumenty pálí,
neviděl jsi, neslyšel jsi, vždycky všechno popři,
jak to učí svoje žáky od mafie kmotři.

10. Když to půjde tímhle tempem, všechno bude v lati:
Václav Havel prezidentem i boty od Bati,
ještě, že se toho, kruci, nedožil ten Brežněv,
sotva bychom revoluci zvládli takhle něžně!

R:

Vídeňské valčíky

Ivo Jahelka

1. Před bankou je pranice: otevřeli hranice,
každý během chvilinky chtěl by měnit šilinky,
a tak kousek po kousku posouvám se k Rakousku
a až přeжду halu tu, sevřu tvrdou valutu.
Zíráme jak balíci, celník, úsměv na líci,
bez celního hororu závoru zved' nahoru,
jakkpak je ti, Rakousko, říkali nám, že ouzko,
Rudé právo s ozvěnou, žasnu nad tou proměnou.

R: Vídeňské valčíky, káva a šnicl,
podívej se, mámo, já bych se picl,
k srovnání měli jsme jediné hledisko:
Jednotu, Prior a nákupní středisko,
v bance se s lamentem díváme přes kasu:
za stovku s Klementem daj' dvacet šilasů,
národe, tys dopad', ještě že listopad
rozehnal kašpary, šašky a maškary.

2. Jako správný Čecháček řízek mám a špekáček,
s trikolórou u límce na Mexikoplatz kulím se,
div, že sebou neseš' jsem před obchodem se sexem,
vedle zase Hi-Fi je, všechno pro mě sci-fi je.
Díky, pane Wranitzky, už nemyslím stranicky,
nejsem z toho v kondici, veni, vidi, non vici,
revoluce pokojná, svoboděnka opojná,
zas po světě s kufrem jdu, zatím jen na čumendu.

R: Vídeňské valčíky, káva a šnicl,
už jsme zas v Bystřici, já bych se picl,
k srovnání máme teď i jiná hlediska,
než Jednoty, Priory a nákupní střediska,
s chutí a talentem rychle se postoupí
a stovky s Klementem, ty přijdou do stoupy,

at' žije listopad, pravda a jistota,
už nikdy kašpary, šašky a maškary!

- G D C G**
1. Chtěl bych být v porotě při volbě Miss
Ami C G
a mít ve forotě o každé spis,
Ami Hmi C G
předně bych předělal soutěžní řád,
F C G D Emi A
mně nejde jen o těla, jiný mám spád, spád, spád, hm,
G Edim D G
úplně jiný mám spád.
2. Účes od Matušky, efektní šperk,
tak takhle to, soudružky, už dál nemá werk,
jasné je nad slunce, že žádá se dnes
před zvolením do funkce kádrový test, test, test, hm,
komplexní kádrový test.
3. Modely na míru i z pavích per,
však kolikpak papíru činil váš sběr?
Z krajek a podvazků už nejeden zbled',
jenže co počet závazků na akcích Zet, Zet, Zet, hm,
co závazky na akcích Zet?
4. Obpnuté svetříky vyráží dech,
ale co trestní rejstříky příbuzných všech?
Zdravíčka nevinně příkrášlí líc,
nezůstal v cizině vám děd nebo strýc, strýc, strýc, hm,
nezůstal v cizině strýc?
5. V plavečkách při chůzi každá je kus,
jen za účast na schůzi má u mě plus,
a která nasbírání nejvyšší zisk:
ta, co odebírá příslušný tisk, tisk, tisk, hm,
příslušný patřičný tisk.
6. To fakt málo na mě je, jen půvab a šarm,
tady blikají naděje jak plamínky karm,
která se bude smát z obálek Burd,
na to já chtěl bych dbát pořád a furt, furt, furt, hm,
v důchodu, nad hrobem, ale hlavně furt.
7. No a když při volbách nebudu královen krás,
tož dám si dvě ze sudu na jeden ráz,
zas bude mi do tance a přestanu klít,
aspoň zvolím si poslance a budu si žít, žít, žít, tralala,
budu si báječně žít.

Výpis z rejstříku lásek

Ivo Jahelka

E **A**
1. Před sebou zákon a výpis z rejstříku,
E **A**
za každou lásku záznam krví,
E **A**
strohé, přísné, v soudním měřítku
E **A** **E** **D** **C#mi** **H**
ten poslední i ten prvý, tralalala hm hm.

2. Odshora dolů si je pročítám,
dlaně se mi trochu potí
představou trestu, který počítám:
vyjde mě na doživotí.

C#mi **E** **H** **E**
R: Už bych to neudělal, už jsem poučený,
D **A** **E**
hříchy mého těla jsou dávno promlčený.

3. Kradli jsme spolu třešně v zahradě,
zrychlený tep a silný řeči,
na krku let šestnáct, mlíko na bradě,
první majetkový přečin, tralalala hm hm.

4. Za trikem jsem ti třešeň hledal,
spadla tam a já ji lovil honem,
ty dvě, co jsem našel, už jsem z rukou nedal,
rozdělil se se zákonem.

R:

5. K snídani slunce přímo z východu
řezané noční kocovinou,
narušil jsem tvou mravní výchovu,
tohle mi fakt neprominou, tralalala hm hm.

6. Viny mě asi sotva zprostí,
doufám, že aspoň znají míru
polehčujících okolností:
chodil jsem do Pionýru.

R:

7. Zpaměti znám už zákon trestní,
necpu si dýmku suchou natí,
vím, co se může a co nesmí
a že nejsme všichni svatí, tralalala hm hm.

8. Zamknou nám ruce, ale ústa ne,
ještě dnes večer spolu se zpijí,
právo ať dál si v knihách zůstane,

my jsme děti amnestií.

R: Tak jsem trestu ušel, už jsem poučený,
jen hříchy mojí duše, ty nejsou promlčený ...

Zavřeli zloděje

Ivo Jahelka

- Ami G Ami E Ami**
1. Zavřeli zloděje, že kradl chleba,
C G H⁷
zavřeli zloděje, že práva nedbal,
Emi Hmi Ami E
zavřeli zloděje, křičeli na něj
Ami G F E Ami
ti, co se zákonům pokorně klaněj', klaněj'.
2. Dvacetkrát trestaný recidivista,
soudce byl neustranný a vina jistá,
člověče, nezlob se, říkáme jdouce,
tam, kde je žalobce, musí být soudce, soudce.
3. Viděl jsem kostely žalovat z trosek,
imunní sídliště Bohnice, Prosek,
platební bilance a pětiletky,
není nám do tance, mám na to svědky, svědky.
4. Že někdo po léta krade tu drze,
to naše snažení pohřbívá v mlze,
s čistýma rukama a za potlesku,
co velkým zlodějům dodává lesku, lesku.
5. Schovaní za hesla a hluchá slova,
být blízko u vesla a s proudem plovat,
takových Babinských tu s náma cvičí,
jako by společné nebylo ničí, ničí.
6. Zavřete zloděje, co kradou nám chleba,
plány a naděje, a o nás nedbaj',
to děvče s vahami je vážně slepé,
ještě že v žilách mi horká krev tepe, tepe, tepe ...

